

Parti Nagy Lajos

MAUZÓLEUM

(Színmű)

(A Katona József Színházban játszott változat)

Szereplők:

Rigó János
Hamuhó Ödön
Lapos Elemér
Ischler József
Ischler Józsefné
Paparuska Károly
Klumpet Ferencné
Rásó Dezső
Lindauer Mari
Szevics Aranka
Cseleszta Béla
Kokker Lajos

Játszódik Budapesten, valamikor '86 és '94 között, a magyar jelen félmúltjában, egy átlagosan lepusztult bérház belső udvarán, körfolyosóin és kapualjában.

A játszóter U alakban öleli körül a nézőtér első harmadát, negyedét. Szemben, ill. kétoldalt emelet-félemelet magasságban függőfolyosó, lenn a színpadon a ház kapualja, balra, jobbra lépcsőházajtók. A gangon lakások, melyekbe akár be is láthatunk, mindazonáltal nem járások, inkább fülkék.

A két emeleti járás az U két sarkából nyílik, s mint lépcsőházi lejárát csatlakozik a játék fő helyszínéhez, a kapualjhoz.

Balra a színpad szélén három lépcső vezet le egy masszív vasajtóhoz, egy trezor és egy légópince-ajtó keveréke, mellette tűzoltóláda homokkal.

Éjszaka van, december eleje van, az év mélye van, s csak annyi fény, amennyit a játék és a történet követel, illetve megenged.

Első jelenet

(*Kokker, Rigó*)

(*A színpadon teljes sötét, csak a függőfolyósókról, egy-két lakásból némi fény, tévé, bizonytalan zörejek, kis zajok. Slafrokos, valószerűtlenül sovány nő jön ki az egyik közös vécéből, szájában cigaretta, hóna alatt wc-papír-guriga. "Lebegő rémalak". Végigvonul a folyosón, s be a kapu fölötti lakásba. Mintha a Szabadság-szobor nőalakja vonulna szellemvasúton...)*

KOKKER LAJOS (*Inkább halljuk, mint látjuk, kinyitja a vasajtót, föltámolyog a lépcső széléig, zihál, öklendezik.*)

RIGÓ JÁNOS (*Kintről, fojtottan, rémulten.*) Gyere vissza! Azonnal visszajössz!

KOKKER Én ezt nem csinálom. Ilyet nem lehet csinálni.

RIGÓ Mér? Fejbe löni azt lehet? Belehangtompítózni a másikat a piskótába lehet? Azonnal bejössz!

KOKKER Nem jövök. Vedd lejjebb azt a szart! Kigyullad a hajam.

RIGÓ Idefigyelj! Oda akarsz kerülni melléje? Mondd meg, ha oda akarsz! Na. Pár óra alatt készen van. Nyoma se marad. Híre-hamva. Gyerünk. Visszajössz és becsukod az ajtót. Azt akarod, hogy meglásson valaki?

KOKKER Te tiszta őrült vagy, Rigó. Tiszta őrült.

RIGÓ Igen? Mer teszem a szívességet? Mer eltüntetem a vandál munkádat?

KOKKER Ki mondta, hogy intézzem el?

RIGÓ Ki mondta, hogy tegyük a sütőbe?

KOKKER Azt csak úgy mondtam. Viccből. Én ezt nem csinálom. Megfulladunk ott benn. Még mielőtt elégne.

RIGÓ Kuss! Nem ég el. Elhamvad.

KOKKER És ha nem? És ha nem elhamvad, hanem kigyulladunk?

RIGÓ Ne szarj be! Azért van a szisztéma. Meg a technológia. Én ezt ismerem, mint a tenyeremet. Azt hiszed nem? Mesélhetnék... Hajnalra karamella

lesz. Kátrány. A szemét strigója... Most legalább megkapta. ... Zsarolni? Fenyegedődni? Egy Rigóval?! .Ha én kibírom, te is kibírod.

KOKKER Akkor vedd lejjebb a sütdöt! Miből vagy te, bazmeg? Azbesztből?

RIGÓ Lejjebb? Itt akarsz ülni holnap estig? Még följebb kéne nyomni, csak félek, hogy nem bírja a relé. Ez mégiscsak cukrászat... ha nem vetted volna észre. Úgyhogy pofádat befogod. Ha élve ki akarsz kerülni innét, azonnal bejössz. Hallod te, te vérbarom!

KOKKER Te nem ember vagy, bazmeg, te egy...

(Kintről, az utcáról zajok, távoli röhögés, káromkodás, kutyaugatás, Kokker villámgyorsan berántja a vasajtót. Fölsír egy csecsemő.)

Második jelenet

(Hamuhó)

HAMUHÓ ÖDÖN *(Besurran a kapun, tömött műbőr válltáska, mindene műbőr. 5o körüli szijas, sunyi alak, egy rendőr és egy főkönyvelő keveréke. Zavart és dühös.)* Nescafés vérrel. Ezek nescafés vérrel zabáltatják a kutyájukat. És cukkolják. Szabályosan fölöltöznek neki díjbeszedőnek és cukkolják. "Harapd, Juci, harapd!" Hát mit csináljak? Hát futok. Hő az anyád, mint egy borjú! Már a lehelletem is visszeres... De nem ám szájkosár vagy valami! Sőt. Az ellenkezője. És akkor még én vagyok a szabálytalan. Hogy ne éjszaka ellenőrizzek. Hát mikor? Annyuk valagát.

(Körülnéz, keresi a villanyszekrényt.)

Sötét elem ez! Sötét nemfizető banda és lumpenelem. De tévézni van eszük. Lelopni az áramot és tévézni vele. Éjjel-nappal. Mindenhol lelopni. Még a bőrük alatt is áram van. A hajukban. A cipőjükben. Utána mennek a falba, úgy lopják. Ezeknek nincs plomba, meg érintésvédelem. ...Két tévét néz egyszerre. Négy tévét. Ha nem nézi is nézi. Ha sötétben üldögél, akkor is. Azt én tudom. Abból tudom, hogy lopja, hogy sötét van. De segély az mint a tenger. Kell segély, Ischler úr? Nesze. Tortát sütni, mi? Naná. Az biztos, hogy naná. Az orrom előtt űzni a szemérmetlen fogyasztását. A Schöllerre van esze. Jégkrémre. A kis híján Pick-szalámira. Szemenszedett sörökkel tér haza. Ellenben ha meglát, keresztülnéz vagy elinal. Belérőhög a pofámba. "Nyaralni vagyok, Hamuhó úr!" Na ja! Az ajtó mögött, mi? "Kórházban vagyok." Határozott fellépésemre testileg föllök. *(Dühöng, kinyitja a villanyszekrényt, belevilágít, belepizkál.)* Lesprézik. Becsületsértésembe gázol. Még a sósavat se érek rá előkapni. Szántsándékkal kutyaszarba léptet. Mert mind kutyát tart. Ekkora kutyát!! És növeszti, növeszti. Segélyből. Száz kilós kutyákat... Na jó, kirendelnek mellém sintért a Központból?! De az is fél. Az a nagy, kipróbált ember is csak szalad. Arcképes igazolványa van és szalad. Mind letépi a plombát. Lezárt szekrényen át. Tessék. Na látja, Klumpetné, hogy lopja. De hiába mondom, hiába jegyzőkönyvezem. "...Özveggy Klumpet Ferencné többszöri eredménytelen rátörés után Közértig követtem. Tanúval tudom igazolni krémes vevését. Kérem ezek után szociális helyzetének nem helyt adni!" De helyt adnak a manyimajmok! Naná, hogy helyt adnak. Csak nekem nem adnak helyt. Hogy éjszaka tilos az ellenőrzés-tevékenység... A hatósági plombát letépi nem tilos? Annyukvalagát az ilyenek... *(Zajt hall föntről, kezében fogóval, fázisceruzával behúzódik a villanyszekrény nyitott ajtaja mögé.)*

Harmadik jelenet

PAPARUSKA KÁROLY *(Csak a körvonalait látjuk, ormótlan öregember, mamusz, fürdőköpeny, füles-sapka. Szípotog, krákog, fújja az orrát.)*
Elemér, Elemér! Na gyere! Lejössz velem? ... Az utcára.

LAPOS ELEMÉR *(Kortalan, elhasznált kisgyerek, szürke és tarka, vékony és nehéz. Köhög. Egészen enyhén fluoreszkál. Szinte csak a két lába látszik, eklemlámpa világítja meg, amelyet lefelé tartva szorít a hasához. Ha elveszi onnan, a lámpa elalszik, ha visszateszi kigyullad.)*
Minek az utcára? *(Vigyorog.)* Megint az asszonyhoz, mi?

PAPARUSKA Milyen asszonyhoz?

ELEMÉR Hát ahhoz. Azt mindenki tudja. Hogy maga kiáll neki az utcára, aztán beszél mindenfélét. Hogy aranyom. Meg satöbbi. Majd egyszer jól elüti egy autó...

PAPARUSKA MÉR baj a beszéd? Szép, erős asszony. Fújja a szél, lobogtatja a pálmakalászt, a hóna alatt a ruháját.

ELEMÉR Szerelmes bele... azt mindenki látja. Jól kiröhögik...

PAPARUSKA Hát lássa! Nyalja ki, ha lássa! Na gyere, világítsál, te durracél, te egynyári ólom...

(Eltűnnek a lépcsőlejáróban, néha villan a lámpa fénye.)

PAPARUSKA *(Kintről.)* Fulladol? Én is fulladok. ... Legalább adott rád dzsekit az anyád? Nem adott, mi? Na mindegy, semmi hideg nincs...

Negyedik jelenet

(Ischler, Ischlerné kintről, a lakásukból.)

ISCHLER JÓZSEF *(Dünnög, cuppog, hagymát vág egy deszkán.)*

ISCHLER JÓZSEFNÉ Minek a cumisüvegből iszol?

ISCHLER Csaknak. Szeretem az ízét, annak.

ISCHLERNÉ A rossz szagú szájjal...

ISCHLER Te vagy a rossz szagom. Kornélkával törődj!

(Csönd)

ISCHLERNÉ Elég az már... Hallod?

ISCHLER Mit vered a nyálad? Nem elég.

ISCHLERNÉ De meg énszerintem már tök elég. És hagyjad azt a cumisüveget békén!

ISCHLER Megmondtam, hogy szeretem az ízét, nem?

ISCHLERNÉ Azt. Majd pont a tejét.

ISCHLER Azét. Bírom, ha vigyázzban áll bennem a tej.

ISCHLERNÉ ...Dehát ha nem is látod vágni azt a szart! Majd egyszer tökre levágod a kezedet. A hagymás véredet akarod, mi? ...Hallod, te baltafejú?

ISCHLER Hallom.

ISCHLERNÉ Hát akkor meg?

ISCHLER Mit hát akkor meg? Mi?

ISCHLERNÉ Azt, hogy nem látsz. MÉR nem csinálsz valamit a villanyórával? Eddig csináltál. Most mér nem? Legalább hétvégén mér nem?

ISCHLER Mer megráz, azért. ...Attól remeg a kezem. A rázástól. Nesze, hogy remeg.

ISCHLERNÉ Mer remegteted.

ISCHLER Valagadat. ...Amennyit kell, látok. Bejön a hold. Világít a hagyma.

ISCHLERNÉ Naná. Majd pont a hold. Ide. Ha látsz, akkor minek basztatod a kapcsolót? Mi? folyton

ISCHLER Annak. Hogy beverjem a szájad, annak.

ISCHLERNÉ Tudod, mikor?! Káanyádét. Hol az elemlámpa? ... Szoptatnom kell.

ISCHLER Elvitte a fiad. Nélküle meg úgyse ér semmit.

ISCHLERNÉ Jössz ezzel megint, mi? A gyerek képességével, mi?

ISCHLER Betegség. Nem képesség, betegség.

ISCHLERNÉ Megmondta a Cseleszta Béla, hogy képesség...

ISCHLER Naná! A Cseleszta Béla!

ISCHLERNÉ Az. És hogy fel fogja őtet vetetni artistaiskolába, csak még nem eléggé van kierősödve. Mert ezerből egynek van ilyenje.

ISCHLER Milyenje?

ISCHLERNÉ Parája.

ISCHLER *(Ordít)* Parája, Elemérnek ?. Betegség! Olyan nincs, hogy nem betegség.

(Csönd.)

ISCHLERNÉ De van. Azért nem az egész világ betegség. Csinálnál inkább villanyt.

ISCHLER Nem csinálok. Főzök.

ISCHLERNÉ Tök elég már az a hagyma, nem mondom? Hát a taknyom kidurran, hallod?!

ISCHLER Hallom. Majd ha azt mondom, elég, akkor elég.

ISCHLERNÉ Főz! A túróslukács főz. Tudod jól, hogy ki van kötve a gáz is. Mit csinálsz vele, mi? Beledörgölöd a szemedbe?

ISCHLER Bele. Az lesz, hogy bele.

Ötödik jelenet

(Paparuska, Elemér, kintről Ischler és Ischlerné.)

(Elemér és Paparuska az előző jelenet alatt leérnek a színpadra, vagyis a kapualjba. Elemér hol világít, hol nem, Hamuhó némán, takarásban.)

PAPARUSKA *(Rekedten, egykedvűen dűnnyög.)* Fene ezt a pamuksötétet!

ISCHLER *(Föntről, kintről.)* Csak ne féljél, hogy beledörgölöm! De te fogsz sírni, az fux.

ISCHLERNÉ *(Föntről, kintről.)* Sírni?! Na, az aztán van. Sírni. Az több van mint a tejem. Józsi teszed le a TV-t!

PAPARUSKA *(Elemérhez.)* Nagy állat ez a te mostani apád. Mi?

ELEMÉR *(Hallgat.)*

PAPARUSKA De legalább van. Nemigaz? Örülni kell, hogy ennyire is van. Még ha nem is saját.

ELEMÉR Hö-hö. Jó duma! Maga is csak jön nekem a hülyeséggel.

PAPARUSKA MÉR hülyeség? Sokat szok verni?

ELEMÉR Csak ha anyukám engedi.

PAPARUSKA És engedi?

ELEMÉR Ja. Mit csináljon, ha hozzáment. De már nincs meg hozzá az ereje. A rendes veréshez. Ki fog a gyomra gyulladni, és parcella. ... Ahol apa nincs, szíj sincs. Vasalózsínóron nincsen csatt.

PAPARUSKA Csak dugó, Elemér. Azon meg dugó van.

ELEMÉR Az kisebbet fáj. Nekem elhiheti.

PAPARUSKA Aztán mit főz az apád? Megint májat?

ELEMÉR Nem főz az semmit, csak a pofája jár. Hogy dinsztelni fog, mer az tele van erővel. Aztán kiborítja nyersen a kőre. És rugdalja bögve a lavórt. "Édesanyám, te jó asszony", és bömböl. Bokáig trutyiban. Tiszta ideg vagyok már. ...Na, Elemér, szerezzél!... Örülj, bazmeg, hozok. Csak úgy süti a hasamat a milerit. *(Köhög, rágyújt.)*

PAPARUSKA Te meg minek dohányzol, Elemér, mi? ...Majd megállsz a fejlődésben, aztán veled támasztják alá az asztalt. De frankón. Megfognak, belakkoznak mint egy dákót. ...Meg fogod látni, majd a séródra ülnek a lányok. De nekem mindegy. Csak minek kell az?

ELEMÉR Annak jó. Jó asztmás rohamra, azért. Meg mert jólesik, annak. Aki rá van szokva, az tudja. Hatévestől rendszeresen dohányzok.

PAPARUSKA Az elég nagy baj. ...Na, gyere, világítsál!
(Kimegy az "utcára" és megáll a nyitott kapu előtt, Elemér kicsivel mögötte.)

ELEMÉR Mit világítsak? Azt hiszi, attól jobban látja? Mit bámul mindig azon?

PAPARUSKA Fasz tudja, Elemér. Hogy látszik, azt. Hogy a legszarabb utcából is látszik. Peep-show a proliknak, nem igaz? Az úristen ingyen kulcslyuka. ...A szárnyát nézem. Hogy van-e, ahonnét látszik a szárnya. Mittudom, mit. Hogy szép, azt. Nem szép? Mint valami angyal... Hát nézzen ide, aranyom! Nem néz ide? Nem, mi? ...Mert nem szereti magát a Lapos Elemér. Ugye?
(Lassan megfordul, bejönnek.)
...Na, mindegy, majd megtanulod te is. Hogy néha meg muszáj halni egy szaros bokáért. Egy nyaki belecsókolásért. Csak nem érdemes.
(Valami kattán, a néhány halvány fény is kialszik.)
Na. Áram nincs, aztán mégis van áramszünet. ...Mocsok egy hely ez, annyi biztos. ...Láttál te már fecskepatkányt?

ELEMÉR Persze. ...Csak nem emlékszek. Az milyen? Jó nagy?

PAPARUSKA Naná, hogy jó nagy! A Rózsi hízlalja. Akármit is mond. Őnála vannak ketrebben. Dróton. Húst eszik, fekete ruhát és paplantollat.

ELEMÉR Nyuszikát is eszik?

PAPARUSKA A fecskepatkány? Franc tudja. Biztos. Eszik az mindent.

ELEMÉR *(Előhúz valami nyüzött, behatárolhatatlan plüssállatot, nyomorgatja, beszél hozzá.)* Hallod, mit eszik, baszki? Hallod? Úgyhogy viselkedjél, azt megmondom! ... A rossz szagú szájaddal...

PAPARUSKA Dohányzol, aztán meg babázol a nyuszikáddal? Hogy van ez?

ELEMÉR Nem babázok. Fegyelmezek. ...Meg kell a Tádé Mókuskát fegyelmezni...

PAPARUSKA MÉR Mókuska, ha nyuszi?

ELEMÉR Csakért. Mert nyuszika. ...Meg kell fegyelmezni őtet. Azt kell neki kiabálni, Hugyos Józsi. Nájlonzatyorba foglal tartani, azt kell...

PAPARUSKA *(Nézi a követ, a sarkokat, valamit keres.)* Mocsadék egy hely, én mondom neked. Ezt a falat már csak a postaládák tartják, ezek a csalé, egyfogú postaládák. Egy élő kolumbárium, vagy mi. Mert levél az ide úgyse jön. Néha hivatalos értesítés. A haláltól, hogy kihúzta a sorszámodat. Örömmel értesítjük, stb. .. Más nem jön. Meg a tüdőszűrő-papírom.

ELEMÉR Az mi az, hogy kolumbárium?

PAPARUSKA Az? Hamuszálloda. Ugyanaz találta föl, aki Amerikát. Jó volna egy kis amerika, nem igaz? Nagy marha autó, napszemüveg, a fülemben is szivar, dzsokikalap... Eredetiben hamburgerozni. Hajaj! Meg egy kevés diznilandi társasút. ...Kezet fogni a Donald-kacsával, mint a Grósz Károly. Nem igaz? ...Itt kell lennie valahol. Mindig küldenek, mér pont most nem? ...Egy ilyen kopasz seggû képeslapot. Azt csak nézem egy darabig, és agyő, köhögés. Azonnal rámjön a röntgenijedtség. Hogy iksz napon a Paparuska Károly jelenjen meg. Dehogy jelenek, csókolom, dehogy jelenek! Már a papírtól elmúlt...

ELEMÉR A papírtól?

PAPARUSKA Attól. Az egész hurut...*(Becsukja a kaput, odaáll a kukák elé, vizel, Elemér melléáll, utánozza.)* Mintha volna belül egy nagy leukoplasztom, de le a köldökömig. Hol fölszakad, hol nem. Különbö mindegy. Törüljék ki a papírjokkal. Az asszisztensgizik...

Hatodik jelenet

(Paparuska, Elemér, Hamuhó)

HAMUHÓ *(Egy ideje már nincs takarásban, rémült, zavart.)*

PAPARUSKA Hő!... Ki az? Ja, csak maga az? Az infarktust hozza rá az emberre. Mit keres itt ilyenkor?

HAMUHÓ *(Félelmében támad, agresszív.)* Mit mit keres? Az nem úgy van, hogy mit keres! Én kérem itt a dolgomat végzem. Énnekem...

PAPARUSKA *(Közbevág.)* Mi van, maga már vizelni is idejár, Hamuhó úr?

HAMUHÓ Na, csak maga vigyázzon ezzel a beszéddel! Én itten a hivatali dolgomat végzem. Én itt nem passiózok segélyen. Énnekem érvényes arcképes igazolványom van itt tartózkodni...

PAPARUSKA Tudja mit? Csókolja meg az arcképesemet! Azt maga nekem megcsókolhatja.

ELEMÉR *(Paparuskához.)* Lefejeljem?

PAPARUSKA Fogod be! Még az kéne. Hagyjuk a Hamuhó urat intézkedni! A Hamuhó úrnak arcképes teendője van, nemdebár? Már péntek éjjel sincsen nyugta. Van magának családja, Kolumbáriumkám?

(Közelít Hamuhóhoz, aki beszorul a sarokba.)

HAMUHÓ Igenis van. Mi köze, hogy van? Azt maga csak ne vegye a szájára. ...Hé! Ne közelítsen! Idefigyeljen, nehogy nekem kimerítse a személyi szabadságomban korlátozás tevékenységét...

PAPARUSKA ...Mit meríték én ki, bazmeg?

HAMUHÓ *(Kiabál.)* Azt. Pontosan azt. Hallja! Ne közelítsen! ... Kutyával ne próbálkozzon! Sósav van nálam! Bizony isten, ha hozzámér, sósav van nálam!

ELEMÉR Mér nem vágja pofán? Vagy rúgja le! Senkise látja meg. Nem hallotta? Sósav van nála!

PAPARUSKA Nem fogod be? Hogy beszélsz a bácsival? ... Lássa, Hamuhó úr, hogy mennyi mosdatlan szájú problémás lakik itten? Csupa eset, nem igaz?

PAPARUSKA Aztán most kihözött, mi? Mer nem hozzám, ugyebár? Azt remélem, hogy nem. Mer én a sötétben is látok, Hamuhó úr, szénnel fűtök, szénnel mosakszok, és ötéves koromban fáztam utoljára. Úgyhogy maga nekem bekaphatja ...

HAMUHÓ Azt majd még meglátjuk, hogy úgyhogy... biztos lehet, hogy azt még meg...

(Oldalazna a kapu felé, mikor kinyílik a cukrászat vasajtaja.)

Hetedik jelenet

(Kokker, Rigó, előbbieik, s a lakók mind.)

(A cukrászatból, a vasajtó mögül erősödő morajlás, sistergés, sikítózás, majd vörös, alvilági fénnel kicsapódik az ajtó, s bár hamar be is csukódik, a zaj, a változó erősségű fény, a "föld alól jövő fény" a darab végéig megmarad. Olyan hihetetlen és váratlan effekt, mintha a játék átlépett volna egy másik, irreális dimenzióba. Innentől a lenti izzás minden gesztust, jelenetet meghatároz, fölerősít vagy ellenpontosz. Mondhatni, az izzó, láthatatlan cukrászat is játszik, mint valami őszállat, élő "indulatmenet". Egy ideig a fénytől és a füsttől szinte semmit sem látni.)

KOKKER *(Nagydarab, düledt vérbarom, valami --terepszinű?-- kommandós egyenruhában, izzadt, ijedt. Áll a lépcső alján, csak a feje látszik. Szinte sírva, sikítózva.)* Kimászott!!! Nem látod? Ez fölült és kimászott...

RIGÓ *(Talpig butikos-öltözékben, puha, kövérkés, papagájszerű férfi, középkorú. Remeg és verejtékezik, szintén a lépcső alján. próbálja visszazárni az ajtót.)*
Mit kimászott? A húgy agyad mászott. Segíts inkább bezárni!

KOKKER Te nem vagy ember bazmeg, az fix, hogy nem. Én ezt nem csinálom.

RIGÓ Hanem? Kihívod az úerhát? Na! Mit állsz ott?

KOKKER Ha nem mászott, akkor mi volt ez, mi? Ez is szisztéma volt? Azt mondtad...

RIGÓ Mit mondtam? Azt mondtam, hogy ez mégse a krema. Hogy ebben tovább tart.

KOKKER És akkor mi volt ez?

RIGÓ Mit tudom én? Durrulás volt... Berobbant az elektronika.

KOKKER Akkor most mi lesz? Bezárjuk, és?

RIGÓ És várunk. Az lesz.

KOKKER Tudod, ki... Húzzunk innét, amíg meg nem lát valaki.

RIGÓ Nem mész sehova, megérttetted?

KOKKER Mi az, hogy nem? Mi vagy te, hogy nem? Én nem fogok itt temiattad...

(Följön a lépcsőn, meglátja Paparuskáékat.) Te... valaki van itten...

RIGÓ *(Lentről.)* Lófaszt van. Senki nincs!

KOKKER Mondom, hogy van...

RIGÓ *(Följön a lépcsőn, meglátja Paparuskáékat. Nagy nehezen összeszedi magát.)*
...Na és ha van? Hadd legyen... Mér ne volna... Jóestét, emberek, hogy vagyunk, hogy vagyunk?... Levegőzünk? Pihengetünk? ...Mit bámul, Karcsikám? Há? Valami baj van?

PAPARUSKA *(Ijedten.)* Mi volt ez, Rigó úr?

HAMUHÓ Tűzoltók... Azonnal a tűzoltókat kell...

RIGÓ ...Milyen tűzoltókat? Mit avatkozik maga bele? Kicsoda maga?
(Paparuskához.) Ki ez?

PAPARUSKA Ez csak a számlás... Ólálkodik... Szívóskodik itten... Macerálja a villanyt.

(Némileg enyhül a sistergés, beáll egy többé-kevésbé állandó szintre.)

HAMUHÓ Majd azt én megmondom, hogy ki macerál! Azonnal jelenteni kell...

RIGÓ ...Mit kell jelenteni? A sötétben bujkálást? A szaglászást éjszakai órában?
Mióta van itt maga? Mi? Mikor jött ide ez a genyó, Karcsikám?

PAPARUSKA Mittudom én... Itt találtuk a gyerekekkel... Könyéig az áramszekrényben.
Egyszer csak itt volt a kapu mögött.

RIGÓ Hogyhogy itt volt? Mióta itt volt? *(Odainti Kokkert Hamuhó mellé.)* Fogd meg, Lali!

KOKKER *(Tétovázik, semmit nem ért, szinte hipnotizálva követi Rigó utasításait, bamba és félelmetes.)*

HAMUHÓ Na! Mit képzelnék? Ezt én kikérem magamnak. Ezt én haladéktalanul...
Maguk nem tudják, hogy én ki vagyok... De várjanak csak... *(Indul a kapu felé, Kokker elkapja a karját, Hamuhó visít.)* Sósav van nálam....

KOKKER *(Tenyérral HAMUHÓ fejére üt.)* Kuss!

HAMUHÓ *(Tátog, nem mer megszólalni.)*

LINDAUER MARI *(Nyúzott, bőven harmincas nő, pongyolában, cicanadrágban)*Naaaaa! Mi van ott lenn? Mér nincs nyugta? Mért nincs itt egy perc nyugta, mi?

RIGÓ *(Hamuhónak.)* Na látja. Zavarja itt a pihenést. Késő esti órában. Ordibál. Játssza a hatóságot. Buherálja az áramot. Sötét udvaron, ahol üzem van. Éghető anyag. Hallgatódzik. Mit hallgatództál, mi?

HAMUHÓ *(Tátog, megszólalna, de Kokker emeli a kezét.)*

RIGÓ Na!!! Hallgatódzol, aztán meg lapítás? Hova lett a nagyfánk a szájunkban? A lakóközösséggel bezzeg nem merünk témázni, mi? Be van a gatyánk szarva, mi? Mostan ilyen kicsikék vagyunk, mint ez a ... kapukulcs... Jajám, mint ez a kapukulcs... *(A kapuhoz ugrik.)*...De ne féljél, hogy te innét kimész! Nem mész ki, bazmeg! Azt én megmondom, hogy nem. Senki. Senki nem megy ki.*(Bezárja a kaput, az egészben van valami sokk-szerű, valószínűtlen.)* Úgy. *(Kokkerhez.)* Lali, ideállsz, nem mozdulsz. Nem lesz itt témázás. Futkozás.

KOKKER *(Lomhán, értetlenül odaáll a kapuhoz.)*

LINDAUER Hallják!? Mi van ott? Megint betörő van?

RIGÓ Ki tudja, csókolom, ki tudja aztat..., hogy nem-e pont betörő...

KLUMPET FERENCNÉ *(Puffadt öregasszony, jersey-nadrágban, kötött sapkában, föntről.)* Jézusmária, Rigó úr, magától jön ez az ordinári büdös?

RIGÓ Semmise jön. Tessék csak szépen betágulni innen...

KLUMPETNÉ Hogyhogy betágulni? Mit csinálnak maguk ott lenn? Mi ez a szag?

RIGÓ Szag? Hát milyen szag, Klumpetné? Hát megszokhatták azt a kis szagot, nem? Meg ugye, egy cukrászatsnak illata van, ha jól tévedek. Szaga csak, már bocsánat...

LINDAUER Milyen bocsánat? Az a bocsánat, hogy bezárta? Kulccsal bezárta a kaput! Nem látták? Ott van a zsebében. Mit képzelsz maga, hallja?! Azonnal nyissa ki! Azonnal! *(Kiabál.)* Ég a ház, ez meg ránkzárta. Hát mi lesz már? Hívják a tűzoltókat! Azt akarja, hogy sikítozzak?

RÁSÓ DEZSŐ: *(Lepusztult, középkorú férfi, a lakásából)*Hallgasson már! Mi a lófasz édes van.

LINDAUER Nem hallgatok. Sikítózok. Segítség... Rendőr!!!

KLUMPETNÉ Milyen munka az, hogy rendőr?! Maradjál már te meg a rendőrökkel!
Nem volt elég a múltkor?

LINDAUER ...Hát nem látja, mit csinált? Fogta és bezárta...

PAPARUSKA Magának hogyan van ehhez kulcsa, Rigó úr? Ez ám ötvenhat óta nem volt bezárva! Itt senkinek sincs kulcsa. Még a tanácsnál, vagy mi az isten, még ott sincs kulcs, hallja? Milyen munka ez? Hogyan fogunk így közlekedni?

RIGÓ *(Odamegy Kokkerhez, megveregeti a vállát.) (Paparuskához.)* Hát nem fognak, Karcsikám. Tudja mit? Nem fognak. Legföljebb egy kicsikét nem fognak közlekedni. Ki-beszaladgálni. Rendőrözgetni. Tűzoltóztatni nekem itten. Kicsikét itt fognak mostan maradni. Az otthonukban. Stimt? Meg fogunk egyezni. Nem fog lenni semmi baj...

RÁSÓ Milyen baj? Akkor mégis van baj? Idefigyeljen, hogy gondolja maga ezt a ránkzárást?

HAMUHÓ Emberek! Itt egy nagyon csúnya munka készül. Itt egy nagyon...egy óriási törvénytelenység. Itt mindenki nagyon meg foghatja ütni a bokáját! Ez nem vicc! Azonnal tessék értesíteni a hatóságot, hogy ez a személy...

KOKKER *(Megindul Hamuhó felé, Rigó marad a kapunál,)*

RIGÓ Mi van ez a személy, mi? Hadd halljam!

HAMUHÓ Azt majd én a rendőrhatóságnak...

KLUMPETNÉ Mi az, hogy a hatóságnak?

SZEVICS ARANKA *(Negyvenes nő otthonkában, cicanadrágban. Hamuhónak.)* Mit lármázik maga még ilyenkor is? Nem elég magából nappal? Kilowattbuzi!

KLUMPETNÉ Hiénakolbász!

RÁSÓ Maradjanak már azzal az ordítással! *(Rigóhoz)* Na, mondja hogy mi van? De rendesen. Kigyulladt lenn valami?

KLUMPETNÉ Ki hát. Biztos a kukák. ...Csak nem ez a kilowattbuzi kigyújtotta a kukát? *(Hamuhóra mutat.)*

RIGÓ Ki tudja? Ki tudja azt, hogy nem-e volt egy kis gyújtogatás? Ugye, Hamuhó!? Elcsináljuk a villanyt, a gázt, aztán még gyújtogatunk is?

HAMUHÓ Hogy én? Maga! Azt én tanúsíthatom. Ne hallgassanak erre, emberek...

ISCHLER JÓZSEF *(Keszeg, görbécске ember piros ingpulóverben, félrészegen, a gangról.)* ...Te villanyhóhér! Kigyújtod nekünk az otthonunkat, aztán még pofázol?

HAMUHÓ Maga csak aztán a legmélyebben fogja be a rovásával! Magát az élete végéig felfüggesztettbe kéne...

KOKKER Kuss! Nem mondtam?

HAMUHÓ Nem kuss. Egyáltalában nem kuss. Hanem külsérem. Látteletem fogok fölvetetni. Kérem jegyzőkönyvbe venni, hogy ez a személy *(Rigóra mutat)* az ...örzö-védő úrral testileg bántalmaztatott! ...A saját fülemmel hallottam, amikor azt mondta ennek az úrnak...

RIGÓ *(Odamegy Hamuhóhoz, félrevonják Kokkerral.)* Mit mondtam én? Mikor mit mondtam én, bazmeg?!

(Apró durranások a föld alól, vörösödik a pincelejárát, az világítja meg a színpadot, a lakók lenyűgözve, tehetetlenül nézik.)

ELEMÉR *(Odasündörög a vasajtóhoz, megpróbál benézni a kulcslukon.)* Ég a krémes! Ég a Rigó krémese!

RIGÓ Te, az anyád micsodáját, nem jössz el onnan azonnal? *(Mefogja Elemért a karjánál, mire a lakók felhördülnek.)*

ISCHLER Hő!!! Ereszd el, te, mert ha én egyszer lemegyek, akkor...

RIGÓ *(Megpofozná Elemért, majd ugyanazzal a mozdulattal simogatni kezdi a fejét, barackot nyom rá, heherészik.)* Akkor, akkor ... mi lesz akkor? Na, jól van akkor, nincsen ott semmi látnivaló. Menj anyádhoz! Gyereknek ágyban a helye.

ISCHLERNÉ *(Harminc körüli lestrapált nő, cicanadrág, túsarkú cipő, flitteres póló, a gangon.)* Elemér, a kurva anyádat, mit csináltál megint? ... Semmit se csinált! Hallod? Semmit se! Azonnal gyere el onnan!

ELEMÉR Kigyulladt neki a krémese...

ISCHLERNÉ *(Sikítva.)* ...A karodat kitepem, ha azonnal el nem jössz onnét.

LINDAUER Segítség!!! Azonnal segítség! Mit állnak ott, mint a hideg víz? Hát csináljanak már valamit! Kigyulladt, ez meg bezárt. Nem hallják, hogy ég?

RIGÓ *(Üvölt.)* Nem ég! Sûl. Fogja és sül. Minden este sül. Meg vagyok értve?!

(Pánik, a lakók kiáltoznak, teljes káosz.)

KOKKER Kuss! Meg van értve, hogy kuss?
(A zsebébe nyúl és egy "pisztolynak látszó tárgy" , Hamuhó feje felett rácsap a villanyszekrényre, Hatalmas döndülés, viszont kigyullad a lépcsőházi világítás, mire csönd lesz.)

ISCHLERNÉ *(Halkan, ijedten.)* Nem te voltál, Elemér!? ... Hallod? Azonnal jössz aludni...

RIGÓ Úgy is van, kezicsókolom. Úgy is van. Kisgyermeknek ágyban a helye. Tessék szépen behaladni a lakásba! Nincs itt semmi báméskodnivaló. ...Még hogy ég?! Hát nem ég minden este? Hát nincs minden este sütés? De. És abból azért csurran- csöppen. Egy kis ez-az. Egy kis reszli. Rumaroma. Szavatossági kakaóvaj. Nemdede? Kinyalás gyereknapkor. Vagy rosszul emlékszek? Rosszul? Most meg kényeskednek. Mert durrog ... a technológia. Na és? Egy kevés izzás, meg durrogás. De ez nem úgy tűz, hogy kigyullad vagy ilyesmi! Ez egy egyszerű baleset. Maximum. El kell fojtani és megvan. *(Homokot kezd lapátolni az ajtóra. Lassan halkul a sístérgés, a morajlás.)*...Minek itten próbára tenni a béketűrést? Pont maguknak. Mert maguk énnekem nagyon sokat köszönhetnek. Hajaj. De hajaj ám! A maguk szar háza az én üzemem nélkül már sehol se volna. Szar se volna. Bontási téglá volna. De mindegy. Az ember azért ember, hogy segítsen egymáson, nem igaz? Kértem én ezért valamit? Egyszeris kértem? Nem kértem. Most kértem ezt a kis... diszkréciót. Hogy ne legyen ebből világgá kürtölés meg kiszaladgálás. MÉR KELL A KIS BAJBÓL nagyot csinálni, há?

KLUMPETNÉ De nagyon csavarja! Mit csavarja?! A maga baja. A maga bűdöse. Ha fölgyújtotta, oltsa is el. És akkor nem kell hatáság. Ebbe a házba még meghívásra uerhá nem járt...

RIGÓ Hát nem ezt mondom én is pont? Hogy maguknak se jó, ha a rendőrség itten körülnéz. Tűzoltóság. Kinek jó az? Nahát. Nekem se jó. Meg fogunk egyezni. Szépen megvárjuk, amíg elalszik. Melegsünk. Elbeszélgetünk. Nem úgyis eleget fáztak emiatt az ember miatt?
(Hamuhóra mutat.) Dehogynem. Akkor meg mit akarnak? Na ugye. Mit

kell akkor verni a nyálat?

CSELESZTA BÉLA *(Puffadt, zselézett, öregedő szépfüű répanadrágban, pizsamakabátban, a gangról.)*
Hogyhogy mit kell? Azt kell, hogy ég a ház, azt.

RIGÓ Maga csak vigyázzon ezzel a minősítéssel! Hol ég, mi? Egy darab lángot mutasson nekem! Na?! Hát akkor? Mondja meg, Hamuhó! Ég?

HAMUHÓ *(Kokkerrel a nyakában)* Hát...izzik... Valami izzás van.

RIGÓ Na ugye! Izzás. Az izzás az nem égés. Az két külön tészta, kérem. Mi az egy kis izzás? Kis kényelmetlenség. Mi? Ez kérem, magunk között mondva, tortalap. Tessék. Megmondom őszintén. De ezt én ismerem, mint a tenyeremet. Meg vagyok értve? Vagy témázás legyen? Ne akarják, hogy témázás legyen! Meg egymásra mutogatás. Vannak eszközeink, ugye, Lali?! *(Ordítva, Kokkerhez)* Ugye!!??

KOKKER Vannak.

RIGÓ Nahát. Megvárjuk szépen, amíg leizzik a téma, és volt szerencsém.

Nyolcadik jelenet

(Rigó, Rásó, Hamuhó, Páparuska, némán Kokker a kapualjban.)

RIGÓ Nem tévedhet néha az ember? Itt van példáulnak ez a Hamuhó. Hivatalos, okos ember. Mégis tévedhet. Ha bajt csinált, hát bajt csinált. Javítsuk ki! Ne vájkáljuk, ne keressük, javítsuk ki! Hát nem mindegy a bajban, hogy ki hibázott? Hogy a Hamuhó úr hibázott, vagy a Karcsikám hibázott? Vagy esetleg a Rigó János hibázott? Mi? ...Azt hiszik ingyért akarom? Nem akarom ingyért.

RÁSÓ Mi az, hogy nem ingyért?

RIGÓ Hát az. Meg lehet egyezni. Hogy ez mibe van maguknak konkrétan. Kaja, pija... Na? mondják csak meg. Megyek, hozok, ami kell.

RÁSÓ Értem én magát, Rigó úr. Nagyon is értem a lekorumpálásával. De maga erre akkor is csumáig rá fog baszni. Mer maga ide minket akkor is bezárt.

HAMUHÓ Jól mondja a koléga... Ez egy súlyos tényállás. A személyes szabadságba korlátozott. ...Ez egy túsdráma, kérem! És maga ezt nem fogja megúszni a bokájával.

RIGÓ Nem? Hát aztat majd meglátjuk, hogy nem-e. Meg hogy ki nem! Mer ez egy tisztázatlan eset. És csak kifejezetten örüljenek, hogy nem hívok rendőrt. Hogy ezt inkább diszkrétan tisztázzuk. Magunk között. És addig innét senki ki nem megy. Senki. Tudhatjuk, ki helyezett olajos rongyot a szellőzőbe? Há? *(Rásóhoz.)* És ha éppen maga volt? Ha az uerhá ezt firtatja? Meg hogy a Hamuhó úr mit keresett a nagy öntudatával késő este idegen ház udvarán. Vagy a gyerek. Hogy nem-e volt egy kis gyufázás. Gyufázgatás. Na?

HAMUHÓ Igenis, hogy túsdráma.

RIGÓ ...Ugyan, kérem, túsdráma! Személyes szabadság! Hát hova mennének momentán? Maga hova készül a szmokingjában, Karcsikám? Hiltonba? Operába? Van ekívül számunkra hely? Lófaszt van. Megmondta a költő. Hát akkor nem jobb itt eltölteni? Melegedni? Elbulizgatni a Rigó számlájára?

RÁSÓ Mit csavarja megint? Mit csavarja? Maga mondta az előbb, hogy baleset.

- RIGÓ Az attól függ. A maguk viselkedésétől, Karcsikám, hogy baleset. Értjük egymást?
- RÁSÓ Akkor mi az, hogy nem ingyenbe? Meg hogy maga a hunyó.
- RIGÓ Kicsoda hunyó? Én? Hát jó. Én... Én, én, én. És akkor én mostan mit csináljak, mi? Ha tegyük föl, én. Lövessem fõbe magamat a Lalival? Annak az elég könnyen megy. Ugye, Lali? Maga azt mondaná: "én voltam, tessék, akasszatok fel"? Mint a barom? Nem próbálkozna? Nem igyekezne jóvátenni? Hagyná, hogy kiderüljön? Hogy mind bajba kerülünk? Ez ám ott nem pár szar kacsatozás! Hanem... tíz mázsa tortalap ott lenn. Veszendõbe! Pocsékba!
- RÁSÓ A Biztosító meg fizet, mi?
- RIGÓ Milyen biztosító? ...Vagy úgy. Na és ha a biztosító? ... Na és ha az? Mondtam én, hogy ingyenbe akarom? Nem mondtam. Meg fogunk egyezni, Karcsikám.
- RÁSÓ Az attól függ, Rigó úr. Mer ez egy szar ügy. Mer itt leéghet a ház egy-két szöböl...
- RIGÓ Leéghet! Mit leéghet? Minden este leéghet.
- RÁSÓ De ez most nem olyan. Azt maga jól tudja, hogy nem.
- RIGÓ Idehallgasson! Tegyük föl. Oké. Tûzoltóság, rendõrség. Oké. Hanem akkor azt is megkérdezik ám, hogy hát ejnye-bejnye, maguk mér kussoltak itt, meg mér nem teljesítették a kötelességüket, bazmeg! Jajám! Az állampolgárit! A vacilálás helyett.
- HAMUHÓ Azért, mert bezárt. Azért. Személyes szabadságba...
- RIGÓ ... Mit hogy bezárt? Mér bezárt? Mer muszáj volt. Mer mind a halál faszára elszaladt volna. Segítségnyújtás helyett. Meg a szolidaritás helyett. Maguknak a szolidaritás egy darab szar? ... Ugyan, hát nem olyanok maguk. Vagy olyanok? Mondják meg, ha olyanok. Pont a Rigóval. Hát nem egymás tûszai vagyunk mindannyian? Úgyhogy csak ne ugráljanak. Kisemberek vagyunk mink ugrálni, Karcsikám, nem igaz?
- RÁSÓ Nem Karcsi. Dezsõ.
- RIGÓ ...Nem Karcsi. Dezsõ. Jól van, aranyapám. Nagyon jól van. Meg is egyeztünk. A Rigó most szépen fogja magát, és hozza amit megígért. Kerül, amibe kerül. Nem számít. Kaját, piát. Mindent. Muzsikcentert.

Maguk csak maradjanak a seggükön.

KOKKER *(Mintegy sakkban tartva a lakókat, húzódik a kapu felé.)* Úgy van. Senki se mozdul. Marad a seggén. Vannak eszközeink. *(Rigóhoz.)* Gyere, menjünk!

RIGÓ *(Kokkerhez.)* Itt maradsz. Megmondtam. Nem kezdem előlről. Befogod a szád. *(Rásóéknak)* ...Addig a Kokker koléga itt marad. A bizalom végett. Hogy a Rigó az nem beszél a levegőbe. ...Meg hogyha bármi témázás történne... Meg vagyok értve?

(Rigó kisiet, kívülről zörög a kulccsal. Kokker bambán odaáll a kapuba, Rásó, Paparuska fölmege az emeletre, Hamuhó leül oldalt. Közepesen, megszokhatóan és félelmetesen izzik a cukrászat a talpunk, a nézők talpa alatt.)

Kilencedik jelenet

(Hamuhó, Kokker a kapualjban, Klumpetné, Szevics, Lindauer, Rásó, Cseleszta a gangokon.)

HAMUHÓ *(Kokkerhez.)* Hát ez itthagya magát... Nem igaz? Hú, de itthagya! De maga nem hülyegyerek... Lenne egy ajánlatom... Szóval, Maga engemet véletlenül kiereszt, teszem azt, ki... Mondjuk, szemet húny. Érti? És akkor a Hamuhó is szemet húny. Én hajlandó vagyok elfelejteni...

KOKKER Mit el?

HAMUHÓ Ezt-azt. A külsérelmet például... Na? Kienged és kalap. Magának is jobb, ha kienged. Az magának se mindegy, hogy én hogy teszem meg a tanúvallomásomat ott benn... Na?

KOKKER *(Hallgat.)*

HAMUHÓ Csak gondolkodjon nyugodtan...

KOKKER Nem gondolkodok.

HAMUHÓ ...Úgy is jó. De akkor én levonom a konzekvenciát. Azt megmondom, hogy le...

KLUMPETNÉ *(Kijön a gangra, Rásóhoz.)* Elmentek?

RÁSÓ Csak a Rigó. Elment anyagért. Kaja, pia, azt mondta. Muzsikcenter. Hoz mindent a jólérésünkért. Meg hogy ne jelentsük. Mer akkor ötlet fölakasztják. ...Meg minket is.

CSELESZTA Mi az, hogy minket?

RÁSÓ Mittudom én, hogy mondta. Valahogy az állampolgárság végett... Mindenesetre elment.

KLUMPETNÉ A másik nem? Az a faggyasmajom nem?

RÁSÓ *(Hallgat, integet a kapualj felé.)*

KLUMPETNÉ És ha ez a szar tényleg kigyullad? Mi? A Rigó elpucolt, mink meg ki fogunk gyulladni?

RÁSÓ Nem fogunk. Azt mondta, két-három óra és nyomtalanul leizzik...

KLUMPETNÉ De lepaktált! Hû, de lepaktált! Mit fizetett az magának a mi
bőrünkért?

RÁSÓ Mit van oda? Nem ez van minden este? Szag, meg sütés? Hogy az epe is
madártej, nem?

KLUMPETNÉ Ez nem csak szag meg sütés. Azt én mondom magának, hogy van
ott lenn valami nagy gáz. Tudja, hogy mikor jön az vissza? Semmikor!

RÁSÓ *(Pisszeget, integet.)* De visszajön. Azt megígérte a Rigó. A Kokker úr
addig vigyáz a ... rendre.

KLUMPETNÉ *(Vége észreveszi Kokkert.)* Aztán magának, fiatalember, kije ez a
Rigó?

KOKKER *(Hallgat, rágógumit rág. Markolja a zsebében a pisztolyt.)*

KLUMPETNÉ *(Rásónak)* Ez úgy áll ott, mint a Hitler. Néma ez? Vagy szovjet?

KOKKER Haverja.

KLUMPETNÉ Aztán mit akar velünk ez a maga haverja?

KOKKER

KLUMPETNÉ Mér gyújtották föl azt ott lenn?

KOKKER *(Hamuhóra mutat.)* Ez gyújtotta föl.

KLUMPETNÉ Nem az. Az egy tetû, de nem az.

KOKKER *(Hallgat, zsebben a keze.)*

KLUMPETNÉ Hallja?! Minek csinálták? *(Nézik egymást Kokkerral.)* ...Maga csak
vigyázzon a piszkos nézésére! De nagyon. Ne féljen, sokat elképzelem én,
hogy verekszek. ...Én minden éjjel arra ébredek. Hogy kiesik belõlem a
jóság, mint a protkóm, és annyi... Suhogtatom mint egy fûrészt, és nem
tudom visszagyömöszölni. Nem és nem. ...Hallja? Én nem csinállok be,
mint ezek, õrzõ-védõ úr!

CSELESZTA Nyugodjon már! Nem mindegy magának? Ha leég ez a szar,
legalább kap egy panelt. Na? Ott aztán turkálhat könyékig. Akkora
szeméttároló van, hogy ki se kell mennie az utcára...csak leliftezik, aztán
halivúd...

KLUMPETNÉ Mit célozgat? Mit célozgat? Azt hiszi, magában nincs ott a hörcsög, hogy begyűjteni mindent, lekukázni az egész kurva életet? Azt hiszi? Én is tudnák célozgatni. Hogy egyesek miből él, például. Meg miből franciaágy.

CSELESZTA Na célozgasson! Miből? Na?

KLUMPETNÉ A megmondommijéből. Abból. Azt hiszi, én nem látok a szememmel?

CSELESZTA Akkor meséljen, ha lát!

KLUMPETNÉ Tudnák. Böven tudnák. Hogy ki mindenki megy oda be. Meg hogy kupleráj. Például. És az is például, hogy a konyhacsap nem kisvéce. Azt látom.

CSELESZTA Na, akkor beveheti, amit lát.
(*Vigyorog, vörös az arca, Bemegy becsukja az ajtaját.*)

KLUMPETNÉ (*Dadog, elképed.*) Igen? ...Igen? ... Egy idős, gyöngé személynek... ilyen... Anyádba, kisfiam... Tudod? Abba a forintosba.

LINDAUER Mit kezd ezekkel? Ezekkel nem lehet kezdeni. Egy ilyennel. Csak okádni lehet... Mindjárt hányok. Rosszul vagyok. Papirom van, hogy rosszul. Nem bírom ezt a szagot. Engedjenek ki! Telefonálni akarok...

SZEVICS Pont azt lehet most! Telefonálni! Látod, hogy nem lehet. Inkább menj be szépen és feküdjél le. ...Hallod, Mari?! Hát éjjel van. Hát mit akarsz már?

LINDAUER Kimenni... Hívjál mentőt! Ki akarok menniiii!!!

KOKKER Itt marad! És bemegy. Picsába! Az ember feje széjjelpattan itten.

HAMUHÓ (*Kokkernek*) Hajaj, hogy széjjel! Nem lehet itt gondolkodni, mi? Annyavalagát az ilyennek! ... Azt én magának megmondhatnám, hogy ezek milyenek. Mesélhetnék. ... Mert maga nem hülyegyerek, csak becsületes. Há? Látom én. Magával lehet értelmesen beszélni. Nem?

KOKKER Lehet.

HAMUHÓ Nahát akkor... (*Integet a kapu felé.*)

KOKKER Itt marad. Nem lett megmondva? Vagy azt akarja, hogy probléma van?

HAMUHÓ Kérem, úgy is jó, ha nem, úgyis jó. Nekem az mindegy. De van akinek nem mindegy... Hallja!? ...Követelem, hogy azonnal engedjen ki. Ezt egy Hamuhóval nem lehet megcsinálni. Ezekkel a sötét bandával igen, de egy Hamuhóval nem. Ezt jobb, ha tudja... őrző-védő úr!

(Kívülről, az utcáról léptek, beszédfoszlányok, erősödnek és elhalnak, Kokker farkaszemet néz Hamuhóval, aztán egyenként ránéz mindenkire, mindenki hallgat. Sistereg, durrog a cukrászat.)

Tizedik jelenet

(Kokker, Hamuhó némán, szinte láthatatlanul a kapualjban. Elemér, Paparuska, Szevics a gangon.)

ELEMÉR Adsz egy cigit?

SZEVICS Nem adok.

ELEMÉR ...Nagymamám egyszer megivott negyven szál symphoniát. El volt keseredve az életére, azért. Fölfőzte tejeslábasban... Ha adsz egy cigit, meggyújtom a hasammal... fogadunk?

SZEVICS Csak hallgassál, jobb, ha azzal most nem szórakozol. ...És megitta a nagymamád?

ELEMÉR Ja. *(Űl a gangon, lábát kilógatja a rácsok között.) (Paparuskához)* Ugye, hogy meggyújtom?

PAPARUSKA Ne gyújtsd meg! Maradjál szépen nyugton!

ELEMÉR Az ám tényleg ég! A Rigó üzeme. Fogadjunk! Úgy sír ott lent az egész trutymó, mint a rántothúsolaj. Az a sok édes trutymó. ...El fog égni a pince, meglátja.

SZEVICS Na, még az hiányzik pont. Hogy kiolvadjon a szar.

PAPARUSKA Az nem ég el, Elemér. A pince, az ha kigyullad se ég el. Mer az lejjebb ér, mint azt mi hisszük. Lejjebb mint a sír. Ahol annak az alja van, ott már csak egyvalaki üldögél...

ELEMÉR A fecskepatkány?

SZEVICS Hülyíti ezt a gyereket a mindenfélével. Minek hülyíti? Amúgy is olyan már, mint egy kísértet...

PAPARUSKA Kisértet? ...Egyvalaki. Az üldögél. ...A pince az lefelé nézve magasabb, mint a padlás. Mer a földem fölött mi van, mondjad? Galamb. Oxigén. Maximum csillag. De lent, Elemér! Az alja mindig sokkal lejjebb van, mint a teteje. Sokkal lejjebb. Bizonyám, amit mi látunk az káprázat. Az fing.

SZEVICS Most ezt meg mire mondja?

PAPARUSKA Mit mire? Mert fing, azért.

(Elemér közben eltűnik, lemegy a kapualjba.)

SZEVICS ...Azér maga is be van tojva.

PAPARUSKA Kitől? Ezekről nem.

SZEVICS Akkor attól, hogy kigyullad...

PAPARUSKA Az mindegy.

SZEVICS Én félek. Nekem nem mindegy, hogy mi van lejjebb. Meg az oxigén se mindegy... Én dolgozok! Nekem a tanács nem hegedül alá! Megsenki se hegedül alá! Ott van. Nekem két bőrön rózsza van lavórba. Novemberi rózsza. Mega a celofánt. Ki hordja azt széjjel, ha kigyullad? A Jóisten? Micsoda pénz az? PAPARUSKA Hát, ha veszi az ember, akkor sok.

SZEVICS: Így is sok. Ez a kis hülye mit csinál ott megint? *(Elemérhez)* Ne menj oda, Elemér... Nincs elég baj így is?

Tizenegyedik jelenet

(Elemér, Kokker, Ischler a kapualjban, Ischlerné, Cseleszta és Lindauer a gangon.)

- ELEMÉR *(Kezében a nyuszija, oldalán szíjon egy Sokol-rádió.) (Kokkerhez.)* Ez milyen ruha? Kommandós?
- KOKKER *(Hallgat.)*
- ELEMÉR Hallja!? Kommandós?
- KOKKER Az.
- ELEMÉR Mibe fogadunk, hogy én is leszek kommandós? Jelmezbálba. Kommandós.
- KOKKER Hányadikba jársz?
- ELEMÉR Kisegítőbe. Inkubátor-ulánbátor. Elhiszi, hogy leszek?...Eddig még egyszer se voltam jelmezbálba semmi.
- ISCHLER *(Félrészeg, a kapualjban. Elemérhez.)* Gyere el onnét, mer kivalagázlak! ... Mi nem voltál? Mi? *(A többiekhez.)* Hogyhogy nem volt? De volt. Azt én mondom meg, hogy voltál. Méghozzá tanuló. Föl volt öltöztetve tanulónak. Szép kis kék köpeny, vonalzó, minden lófasz. Körző. ... Mi az, hogy nem voltál, hallod? ...Jövõre hópehely lesz. Meg van mondva.... Nem? Ne félj, fogad kiverem! *(Eltûnik valahol a kapualjban.)*
- ISCHLERNÉ *(Fõntrõl, Ischlernek.)* Tudod, mikor ütöd meg a gyereket! ... Azonnal följössz, Elemér. Szoptatnom kell. Gyerünk! *(Cselesztához)* Van tüzed? ... Parázsról is jó.
- CSELESZTA *(Úgy ad tüzet, hogy ki se veszi a szájából a cigarettát.)* Lesz itt parázs, ne féljél. Csak kilógatod az udvar fölé, és meg is gyullad a szofid... Még szalonnát is lehet sütni, olyan tűz. Ülünk és sütjük a krémes parázsán a szalonnát. Táncolunk... Ég a valagunk és táncolunk. Nem igaz?... Szereted a Schöllert, Nyuszika?
- ISCHLERNÉ Mér szeressem?
- CSELESZTA Csak mondom. Mert egyszer Mohácson kigyulladt a Schöllerrünk. Volt ott minden. Munkásörök zsákba futása, II. Lajos úszóverseny... A Cselepresszóba meg kigyulladt a Schöllerr... De frankón. És nyílt lánggal égett a jégkrém, a szivárvány minden színében égett... Annyit csinált, hogy pukk, és megvolt.

ISCHLERNÉ Pukk?

CSELESZTA Szóval kidurrant, úgy pukk. Aztán réselővel kellett levérni a falról a karamellát. Csempéstül, malterostul. Az volt ilyen, Mohácson, az a szag.

(Csönd)

ISCHLERNÉ Mit akarnak ezek tőlünk?

CSELESZTA Mittudomén. Hogy hallgassunk.

ISCHLERNÉ ...És ha a gyerek volt? Odadörgölözött vagy valami. Nem lehet?

CSELESZTA MÉR lehetne?

ISCHLERNÉ ...Mer megint csinálja a rádióval. Az Elemér. Láttam, hogy megint tele van menve. Meg a lámpával is csinálja... azt a dolgot... Ugye, ez nem rendellenesség, hanem képesség. Te mondtad, hogy képesség...

CSELESZTA Az hát. Én mondom neked, hogy az. Egész ritka, különleges. Ebben a korban pláne. Hogy csak úgy, a tulajdon kis testétől...

ISCHLERNÉ ...Csak már szürke neki.

CSELESZTA Az javítható. Sok tejjel.

ISCHLERNÉ De akkor meg lehet hogy elmúlik, ha képesség...

CSELESZTA Mi múlik el?

ISCHLERNÉ Hát mi?! A parája, az. ... Az Ischler azt mondta, hogy betegség...

CSELESZTA Na! Mer a te élettársad az aztán tudja. A nagy intelligenciájával...

ISCHLERNÉ Férjem. Nem élettárs, hanem férjem. Mit izélsz azzal? Minek bántod?

CSELESZTA MÉR, téged nem bánt? Csupa kék-zöld vagy...A testeddel

ISCHLERNÉ Azt meg te honnét tudod?

CSELESZTA Hallom.

ISCHLERNÉ Mit? Hogy kék zöld?

CSELESZTA Azt. Meg elképzelem. Nagyon el tudom képzelni... Megmondjam, hol ké-
zöld?

ISCHLERNÉ Maradjál már! .

CSELESZTA Megmutatom a tükörbe. Na? Láttál már a plafonon tükrötaz ágy fölött.
lehet állítani, mint a fregolit.

ISCHLERNÉ: Hülye szoptatok!

CSELESZTA: Minek vagy ilyen frigó Nyuszika? Te is lazulhatsz egyet, nem?

ISCHLERNÉ: ..És mi van, hogyha mégis betegség? ...Azt akkor meg lehet a bíróságon
mondani, hogy nem tehet róla..., hogy ez neki a betegsége...

CSELESZTA: Francokat, hogy betegség. Hát ki nem beteg? Aki tűznyelő, az például nem
beteg? ...Ismertem egy amatőr tűznyelőt.

ISCHLERNÉ És?

CSELESZTA Semmi és. Szívnagyobbodása lett. Meg elütötte egy Wartburg.

ISCHLERNÉ De ez hogy jön ide?

CSELESZTA Sehogy. Csak úgy mondom.

ISCHLERNÉ Jókat tudsz mondani egy szegény gyerekről...

ISCHLER *(A kapualjból.)* Gizi! Kornélkával törődj!

ISCHLERNÉ *(Fintorog, pofákat vág, kicsit Cselesztának.)*

ISCHLER Nem hallod, te pinatubó vulkán! Menj be és fektess le a gyereket, mer
baj lesz.

ISCHLERNÉ Majd ha akarom. Ne pofázz bele!

ISCHLER Nagyon tele van a szád a nyelveddel! Nagyon. De várjál csak!
Várjatok csak! Mer egyszer téged, Cseleszta, úgylis elkaplak...El én!
(Fölordít.) De el ám!!!

KOKKER Naaaa!

LINDAUER *(Kilép a gangra.)* Ki maga itten? Az atyaisten maga itten? Azonnal nyissa
ki azt a kaput! Azonnaaaal! Én félek. Én ki akarok innen menni. Hallják!?

CSELESZTA Nyugodjál már le, na! Látod, hogy mi van. Nem szoksz te ilyen félős lenni. Igyad meg a bonbonmeggyedet, majd nem félsz.

LINDAUER Gyógyszert szedek. Én idegi gyógyszert szedek... Ugye, tudod, hogy mért?! Nagyon jól tudod. *(Kiabál.)* És te engemet ne tegezzél! Hallod? Teveled én nem beszélek. Egyáltalán nem. Jónapot sem. Te nekem olyan vagy mint a nulla, tudod!? Maga. Tégedet én nem ismerlek, azt megmondom. Hogy jössz te énhozzám, hogy hozzám mersz szólni, mi? Hogy jön maga, mi? Miiii? *(Sikoltozik, eltűnik a lépcsőházban, ahol visszhangot ver a sikítás, lidérces hangzavart.)*

KOKKER Kuss! *(Ordít.)* Kuss ott fönt, mert lekommandózom. Egy szót se halljak többet! Még egy mukk és kiürítetek. Ki. Be. Elég volt! Mindenki betávozik és becsukja az ajtót. És nem témázik. Megmondtuk, hogy nem témázik. *(Rácsap a pisztollyal a lépcsőházi áramdobozra, kialszik a világítás, csak az izzás világít, a tíz mázsa tortalap.)*

Tizenkettedik jelenet

(Ischler, Ischlerné, Paparuska, Rigó, Klumpetné, Hamuhó, Rásó. A többiek ad libitum, némán a kapualjban, a gangokon.)

(A kapualjban láda-asztal, campingszék, kissámla, nyugágy, stb. Be van rendezve a "bulihoz". Sörök, kannásborok, fasírozott, zsúrkenyér. Már megkezdve, de bőven. A szereplők itt és a gangokon ülnek, járkálnak. Szólhat valami ergya zene magnóról. A kapu zárva, a cukrászat izzik, továbbra is ez adja az alapfényt. Pattog, sistereg, félelmetes, de megszokható.)

RIGÓ *(Sörösládát cipel, dudorászik, fénylik az arca, egy kedélyes örvölt.)*
...Hajmási Péter, Hajmási Pál... a barométer... *(Leteszi a ládát.)* Na, merre áll a barométer emberek? He? Betartja a szavát a Rigó? Betartja.
Mondtam, hogy sör? Mondtam. Kannásbor. Fasírt. Vegyesgyümölcs...
Nem mondtam? De.

KLUMPETNÉ *(Üldögél a kapualjban, kezében pohár.)* ...Rumpuncs.

RIGÓ Rumpuncs. Minden, ami kell. *(Sört bont, iszik.)* Nahát akkor. Hadd halljam. Van baj, emberek? Nincs baj.

ISCHLER *(Bedülöngél a kapualjba marmonkannával, szelektíve részeg, néha elalszik, néha föléléd.)* ...Ne is legyen, bazmeg!)Azt én viszont megmondom, hogy ne is legyen!*(megszólal a zene, majd elhallgat*

MINDENKI: Na, mi van megint?

HAMUHÓ: Mit tudom én. Kivagyok én, hogy tudom? Áramszünet, kimaradás. Nem bírja a központ a túlfogyasztást. Meg a rugdalást. Hogy egyesek ütlegelik az elosztó központot.

KOKKER: Mit egyesek? Mi? Ne akard, hogy van baj legyen!

ISCHLER: Itt mindenki pihenni akar...és le van százalékolva... a megélhetése. Annyi az idegi alap, mint a csillag megy az égen... Mondjak egy viccet?
...Mondjak?

ISCHLERNÉ Majd egyszer én mondok egyet, ne féljél...

KLUMPETNÉ Idegi alap! Ennek már megint az agyára ment az idegi alapja.
...Maga nem iszik, Hamuhó úr?

HAMUHÓ *(Mereven ül, jár a szeme, képtelen fölengedni.)* Nem.

KLUMPETNÉ :Gyógyszert szed?

HAMUHÓ Nem iszok.

KLUMPETNÉ MÉR, most már maga is ihat nyugodtan. Mostmár maga is civilben van, nem? Pont olyan, mint a többi ember. ...Nagyjából. Na? Ki tudja, meddig ihat? ...Aztán egyszercsak pukk, és csókolom. ...Mer mi a jó az életbe? A rumpuncs meg a meleg...

HAMUHÓ Na, az most van magának. Meleg.

KLUMPETNÉ Meg a múlt... Csak ez a kettő a jó. *(Iszik.)* ...Szabályosan folyott a Vezuv. Nem hiszi, mi? Pedig folyott. Sütötte a seggem a láva. ...Le kellett venni a harisnyát. Meg tudom mutatni... Látott maga már eleven fürdőorvost? Dehogyan látott! Egy testi herceg... Ilyen kicsike bajuszuk van. Mentholillatuk. Tegye föl a lábát, azt mondják, aranyos, nahát tegye föl szépen! Fehérben járnak, mint a pékek. Teniszcipőben...

RIGÓ Oóóóóó, sole mio...nem igaz? Egészségükre!

RÁSÓ Prosztata. *(Iszik.)*

KLUMPETNÉ ...Velence...Édes kicsike istenem. Danoltunk, mint a gondolás Jocók. Azt úgy kell tolni, mint a pelyhet. Nem is eveznek, csak mennek vele. Mintha operából húzták volna ki mindet. És száz foguk van. Pont ilyen meleg volt. Kartonruhában, ridikulben... Elhiszi, őrző-védő úr?

KOKKER *(Hallgat, flakonból kólát iszik, böfög.)*

PAPARUSKA *(Kilép a vécéből a gangon, odakönyököl Elemér mellé a korlátra.)*Már a klozettnak is vaniliaszaga van. Na, mindegy, Elemér, most legalább egy életre megcukrárdázunk. Alulról süt a hold, mint az angyalok laticellje. Szaunázunk, ahogyan a brókerek... Egyszer. Egyetlen egyszer. Mert azután nyirok és csókolom.

ELEMÉR Meg hamuszálloda?

PAPARUSKA Az bizony, hamuszálloda. Ez az egész ház egy hamuszálloda... Hidd el, ilyen kicsik vagyunk mindannyian. Mind megáll a növésben. Belül vagy kívül, de megáll. Jön egy bajszos angyal az iktatókönyvvel, de csinosan ám, hasa van, választékja, mint egy hegedűtanár. Jóestét, azt mondja, tessék szíves jönni, hogy az asztalomat alátámasszam! Itt kell aláírni. Slusz-passz. És megyünk. Májat lopunk, rugdaljuk a kutyaszart, aztán meg nem rugdaljuk, ennyi volt. Nem igaz?

ELEMÉR De igaz...

PAPARUSKA Semmi se volt. Annyi, mint egy pöket haj a kórházi fésűben. Még egyszer simára borotváltnak, olyan lesz, mint az égbolt Jászfényszaru fölött. Aztán jön a fölstuccolt asszony, krizantémszaga van a szájának, meleg gázzaga. Reszel a körme, mint az egyforintosé... Fogja, leplombálja a vérerest. Aludj el szépen, Kisbalázs! Nem igaz, Elemér?

Tizenharmadik jelenet

(Rigó, Paparuska, Rásó, Hamuhó, Elemér, Klumpetné, Szevics)

RIGÓ Mit iszik, Paparuska úr?

PAPARUSKA A sörömet.

RIGÓ Sörömet, sörömet! Mit ragozza? Ez mind a maguk söre. A mienké. Nem megmondtam? Megmondtam. Na, mit néz ilyen sötéten? Esznek, isznak, mint a szotüdülők. Akkor meg mit akar?

PAPARUSKA Semmit.

RIGÓ Na akkor jó, ha semmit.

RÁSÓ ...Hogy egyszercsak fogja és kigyullad, azt.

RIGÓ *(Közel megy Rásóhoz, Kokker "ugrásra készen" figyelőket.)* Micsoda, Karcsikám, ha meg szabad kérdeznem?

RÁSÓ Ez ott lenn. Ez a maga Csernobilja.

RIGÓ Csernobil! Haha! De vicces. Haha! Nincs nekem bajom elég? Kérdeztem! Nincs? ... Azt maga el se gondolja, hogy milyen bajom ez nekem. Ha fogja, és leizzik tíz mázsa tortalap. Habos, remegős, mint egy menyasszony. Aztán egyszercsak szerbusz, Nyunyika, és marad a kátrány, a fekete szar. Mi? Az nem ám pár szaros minyon! Abban csak a nyers tojás egy Skoda-kombi ára. Jajám, papám! Maga meg jön ezzel, basztassa az embert. Láttá, hogy el lett fojtva. Nem? Ahol nincs oxigén, ott nincs égés se.

HAMUHÓ De ahol a szag kijön, ott a levegő is bemegy ám, Rigó úr!

RIGÓ Hû milyen okos! Hûha de milyen okos valaki! Mi maga civilben, Hamuhókám? Kémiatanár? Pirotechnikus, ha meg szabad kérdeznem?

HAMUHÓ Nem az. Hanem az, hogy minek vagyunk ide bezárva.

RIGÓ Ki van itt bezárva?

RÁSÓ Na ki!? A kapu.

RIGÓ A kapu. Na és? Hát egyedülnek a kapu.... Mit minek? A fene a köztökös kedvükbe! Jól érezzük magunkat, annak.

SZEVICS *(Kilép a gangra, hajcsavarókkal a fején)* Már aki, tudja? Már aki!

CSELESZTA Na, ez meg a fejére húzta a Junoszttyot.

SZEVICS De poén! Hûde, de poén! ... Gyere, Elemér! Segítsél kiszedni a csavarókat! Na, gyere, ha segítsz, kirúzsozlak.(Cselesztához) Tudod kivel junoszttyozzál!

CSELESZTA Csak nehogy már haragszol?

SZEVICS Haragszok? Az mindegy, hogy haragszok.

CSELESZTA Csak arra mondtam, hogy az nem-e fájdalmas a fejbőrre, ha így be van csavarózva.

SZEVICS Nem fájdalmas. Masszírozza a vérellátást. Az ilyen geci poén, ami fáj.

KLUMPETNÉ *(Rásóhoz)* Naná, hogy masszírozza. Azt én látom, hogy nagyon masszírozza. Csak aztán széjjel ne legyen rúgval a berendezése! Mer az nem lehetetlen. Maga is jobb, ha nem bámulja.

RÁSÓ Kicsoda? Nem bámulom.

KLUMPETNÉ De bámulja. Az előbb is bámulta. Báááá, így bámulta. Amíg ki nem jön a Feri...

RÁSÓ Előre megfontoltból? Nem jön az ki.

KLUMPETNÉ De kijön. Át lett téve felindulásba. Azt írta, a magaviseletével kijöhet karácsonyra. A szegény marha Feri...

RIGÓ Milyen Feri?

KLUMPETNÉ Ha kinn lenne a Feri, majd akkor nem így volna.

RÁSÓ: Hallgasson már! A Feri!? Aztán akkor, hogy volna? Hogy a rabok faszába volna? Kinn volna. Na? Itt ülne és inna. Hogy máshogy volna?

KLUMPETNÉ: Nem így.

RIGÓ: Az ki az, a Feri?

KLUMPETNÉ: Annak volt egy félreértése. Ha az itt lenne, más lenne.

RIGÓ: Aztán mi lenne más,mondja meg?!

KLUMPETNÉ: Ez az egész, ez lenne más.

RIGÓ: Mér mi az a Feri?

KLUMPETNÉ: Bérkilövő... volt.

RIGÓ: De nincs itt?!

KLUMPETNÉ: Nincs sajnós.

RIGÓ: Na ugye. Akkor meg minek belesírni a kifutott tejbe.

KILUMPETNÉ: Feri. Az Majdcsinálna itt rendet.... A szegény marha Feri...

Tizennegyedik jelenet

(Szevics, Elemér, Ischlerné, Cseleszta)

SZEVICCS *(Ül a nyitott lakásajtóban, Elemér tépdesi ki a hajából a csavarókat.)*
...Marhaferizni azt tudnak. A más számlájára... De beszélőre én járok. Meg ügyvédekhez én járok... Kurva egy hőség van, mi Elemér?! Tisztára mint a fodrásznál. Csak ez alulról búra. És meg kell benne fulladni. Méghogy tortaszag?! Ez nem tortaszag. Ugye, nem? Hanem penetra. Olyan, mint ha ég a vágóhíd. Vagy a tejgyár. ...Hát húzod, hallod! Nem mondom, hogy húzod? Állj ide rendesen! Na. Ahogy szoktál. *(Elemér eléje áll, a térdei közé.)* Nagyon forró vagy. Mér vagy ilyen forró, Elemér?

ELEMÉR Csakér. Te is forró vagy. Mer ég a pince, azér. Mindenki forró.

SZEVICCS De ugye te nem csináltál semmit? ...Semmi olyant... Hallod?

ELEMÉR Milyent?

SZEVICCS Tudod te jó, hogy milyent.Amilyent szoktál ... a cigivel. Há?

ELEMÉR Adsz egy cigit?

SZEVICCS ...meg a selyempapírral.

ELEMÉR Azt csináljam? Ha akarod, csinálom...

SZEVICCS Ne csináld. Pont, hogy ne csináld. Jézusom, hát minden hajam kitéped? Na, vigyázz innen! ... *(Maga szedi tovább a csavarókat.)* ...Mérte anyád a lázadat? Tisztára mint egy rezsó, olyan vagy. Leég tőled a térdem. Iszol te elég tejet?

ISCHLERNÉ Iszik. Mit csinálod, mintha te vagy az anyja? Mindig kapja a joghurtot. Gyere el onnan, te isten tüskéje! Tisztáldkodjál, moss fogat és ne lássalak itt még egyszer! Nem mondom, hogy ne lássalak.

CSELESZTA *(Ischlerné mellett áll a gangon, narancslét iszik.)* Hagyjad, hadd játsszon! Nincs jó helyen?

ISCHLERNÉ Az olyan jó hely, mi? A Szevicsé...

CSELESZTA Ezt most mire mondod?

ISCHLERNÉ Csak úgy. ...Mér, te mire mondtad a tűznyelőt?

CSELESZTA Melyik tűznyelőt?

ISCHLERNÉ Hát azt. Hogy ismertél egyet és meghalt. Meg a kék-zöldet is mire mondtad?

CSELESZTA Azt az Ischlerre mondtam.
ROBBANÁS!!

Tizenötödik jelenet

(Kokker, Rigó, Rásó, Paparuska, Klumpetné, Cseleszta, Lindauer, Ischlerné)

(A háttérben Rigó suttogva, indulatosan magyaráz Kokkernek. Hirtelen a megszokotthoz képest erősebb a robajlás, a lakók megmerevednek.)

KOKKER Jézusmária... mi ez megint?

RIGÓ Mi volna? *(Otthagyja Kokkert, a lakókhoz.)* Mi volna? Kis robajlás, puffogás, aztán abba hagyás. Nem majrézik! Szórakozik. *(Sűrög-forog a kapualjban, hangosabbra állítja a zenét. Paparuskához.)* Igyon, Karcsikám! Egyszer élünk, nem igaz?

PAPARUSKA Egyszer.

RIGÓ De egyszer akkor jól, nem igaz? Azt tudja, hogy "piros, piros, piros"?

PAPARUSKA Tudom.

RIGÓ Hát akkor! Piros, piros, piros...Na, Klumpetné, piros!?!... Ne féljen, amíg engem lát! Félt, amíg engem lát? Mi? *(Halkul a robaj, visszaáll alapra.)* Na ugye, nem megmondtam?

KLUMPETNÉ *(Kicsit spicces.)* ...Az pont így mormogott... Az a nagy marha vulkán. Tisztára ki volt törve, Végig a pucér lábamon, mindenemen... Remegett. Fröcsölt, *(Kokkerhez.)* ...Látott maga már elefántot, őrzővédő úr?

KOKKER *(Hallgat.)*

KLUMPETNÉ Az fölér az emeletig. Pláne, ha két lábra áll. És fröcsöl a labdával ...Megy a zenekarra körbe, körbe... Istenem, mi volt ott! Tűznyelők, kardnyelők, artisták, minden. Rendes bűvész. Mézzel etette a nyulait, hogy fényes legyen a szőrük. ...Nagy trupp volt. Nemzetközileg trupp. Nápolyban...

RIGÓ ...Aztán mi volt maga ottan, Klumpetné?

KLUMPETNÉ Én, kérem...bambina.

RÁSÓ Mi az, hogy bambina?

KLUMPETNÉ Hát leány. Tisztességes lány. Girl. Kisegítő. Én azt be tudom bizonyítani. Ekkora hajam volt, ni! ...A Karcsi tudja. Őneki egyszer odaadtam a kezébe. Ilyen vastag copf! Ugye, Karcsi, mutattam?

PAPARUSKA *(Feszengve.)* Mutattad.

- RÁSÓ Az jó. A sok haj az nagyon jó... A Hédinek is az volt. De mindenhol. Meg olyan kemény nevetése, mint az amalgám. Nem volt szép, csak a nevetése. És hozzá a térdigérő, rigófekete haja...
- RIGÓ Magának most mér pont *rigó*?
- RÁSÓ Akkor korom. Nem mindegy? ...De az olyan volt, mint a drótkötél. Ha csak egy kicsikét megmozgatta, úgy szikrázott, mint egy mozdony. Mint ötvenhétben a bőrkabátom. ... Konyhalány volt a Serneválnál. Kalanderes főződedénymosogató. Annak aztán semmit se kellett az asszonyszatyor vagy a mindenféle titokzseb a kabátja alá...
- KLUMPETNÉ ...Na! Mit jön maga az asszonyszatyorral, meg a titokzsebbel, mi?
- CSELESZTA Nem magának mondja, ne féljen.
- KLUMPETNÉ Nekem ne is!
- RÁSÓ Nem hát, na! Nem magára mondtam, hanem a Hédire. Hogy az ebben a hajában hozta haza az összes szajrét. De császárhúst is, mindent. Borjúoldalast. Vagyhát az illatát. És mint a galambok. Csak belefűrtam a fejem a nyaka gödrébe, és vacsoráztam. Megálltunk a konyhaasztal fölött, nem beszéltünk, nem terítettünk kettőre. Hanem szagoltam. Őneki ott volt benne a kislábos a hajában. Szikrázott neki, pattogott. Mint a meleg szögek...
- PAPARUSKA ...Jászfényszarun meleg szögekkel lötték a varjakat. Megforrosították a sütőben, és úgy. Amelyik nem talált, abból lett a csillag. A többiből meg az éjszaka. Hullottak le, mint a kéményseprő.
- RÁSÓ Ez azért egy látvány ám, Rigó úr!
- RIGÓ Hajaj! ...Egy akkora lobonc haj!? Naná, hogy!
- RÁSÓ Nem csak az. Hanem ha leég egy ilyen cukrászat. Az azért szép. Egy üzem... Leizzik. Sziszeg, sír, mint a hattyú... De kátránypapírostul, mindenestül...lakóstul. Ég, mint a lólángolt... Nem vette még észre, Rigó úr, hogy a szavakon úgyszólván el lehet gondolkodni?
- RIGÓ Aha. Aha. Magának, Karcsikám mindenről az jut az eszébe, ugye?
- RÁSÓ Nem Karcsi, Dezső. Mit, hogy az?

RIGÓ Hát az. Aminek nem kéne. A sunyiság. A fájó pontra odabaszni, az. Értjük egymást? Azt én nagyon szeretném, ha értjük...

LINDAUER *(Megjelenik a kapualjban.)*

SZEVICS *(Föntről)* Mit akarsz, Mari? Ne csináld ott a bajt...

LINDAUER Félek. Ki akarok menni. ...

SZEVICS Gyere föl onnan az idegességeddel! Pont teneked nem szabad izgatnod magadat.

LINDAUER Hogyhogy föl? Mim vagy te nekem, hogy föl? A gondnokságom vagy? Meg ezek is? A gyámom? Aki bezár, az is a gyámom?... Meg akinek ez szép, az is? *(Rásóhoz.)* ...Mit hogy szép, mondja meg, magánál mi a szép? A hamu a szép? Hogy leég ez a szar, az a szép? A pudvás fantáziája? ... Mondja meg?! ...Pedig maga egy jó ember. Áthallom, ahogyan sír. A falon. Fél éjszakát. Azt hiszi nem, mi?

RÁSÓ *(Zavart, látni, hogy sokat ivott.)* Egy lófaszt. Röhögök.

LINDAUER Ja. Hüppögve, mi? Most meg nagy a szája. Ahogy iszik, úgy nagy. Játssza itten a macsóját. Mit pitizik ezeknek, mondja? Van pofája! Még alájuk is beszél... Inkább csinálna valamit, ha akkora macsó. ... Eresszenek ki innen! Hát nem lehet megérteni, hogy én főbiás vagyok! Hallja?! Elhányom magam!!!

RÁSÓ *(Elindul kifelé.)* Hát hányja! Igya meg a bonbonmeggyét a Bélával, majd nem hányja...

LINDAUER: De hányjaa!

ISCHLERNÉ *(Lindauerhez)* Mit ordítasz, te szopóspapagáj? Nem bírom, ha ordítasz.

LINDAUER Mit mondtál? Mit mondtál te nekem? Hallod? Halloood?!

ISCHLERNÉ Hogy fölébred a gyerek, azt.

LINDAUER Nem azt!!!

RIGÓ Hát hol hordja maga a dobhártyáját, aranyos? Csinálja itt a hisztériát! Hogy fölébred a kis fiatalasszonynak a gyerek. Azt a kutya meg a macska! Nem lehet szépen szórakozni? MÉR nem lehet belátni, csókolom, amit nem lehet, mi? MÉR kell sikítózni, mi?

KOKKER Mit izélsz ezekkel? Szájba kell vágni, majd elhallgat.

RIGÓ Na ugye. Mert a türelem az nem ám rétes! A Lajosé se rétes. Ez itt egy nagyon érzékeny személy. Ez genetikusan ideges. *(Kokkerhez)* Ideges vagy, Lajos?

KOKKER Ideges. *(Ordítva)* Az, bazmeg, ideges.

RIGÓ Na látják. Ez olyan, mint a Tisza. Hogyha odasóz, akkor baj lesz. És ha baj lesz, muszájn odacsapjon. Aztán győzze az ember elsimítani neki...

(Kokkertől mindenki elhúzódik egy picit, áll magában, kezében a kóla.)

Tizenhatodik jelenet

(Elemér, Kokker, Ischler, Ischlerné, Cseleszta, Szevics, Hamuhó, Rigó.)

ELEMÉR *(Lejön a kapualjba rádióval, nyuszival. Nézegeti Kokkert.)* Itt mindenki ám ideges. Én is ideges vagyok. *(Gyűrögeti a nyuszt.)* Maradjál, bazmeg, mert a csontodat összevágom, ...ledugom a torkodon a gumilepedőt, te!!! ...Ilyen ideges. Innen már dobtak ki ruhásszekrényt is rohamból. Járókát. Az itt mindennapos. Az idegi alap... Süket maga? Nem hallja? Süket?

KOKKER *(Hallgat, próbál másfelé nézni.)*

ELEMÉR ...Van pisztolya?

KOKKER

ELEMÉR Ha van pisztolya, mér ideges?

KOKKER *(Elfordulna, de Elemér követi, folyton eléáll.)*

ISCHLERNÉ *(Elemérhez.)* Eljössz onnét, mer a nyelved kiveszem...!

ELEMÉR Ha megmutatja a pisztolyát, én is mutatok valamit.

KOKKER Na, hess picsába, hallod?

ISCHLERNÉ *(Kokkerhoz.)* Ne érjen hozzá! Ha hozzájaér, én elevenen megnyúzom magát!

ISCHLER *(Kintről, fölriadva.)* Sikítol? Na várjál, ha sikítol!

ELEMÉR *(Kokkerhez.)* Én ám rázok, hallja! Tele vagyok menve villannyal. Fogadunk, hogy tele vagyok?

KOKKER Hát legyél...

ELEMÉR Megmutassam, hogy tudok rádiózni?

CSELESZTA Tudsz, tudsz, hát ki nem tud? Gyere el onnét gyorsan...

SZEVICS Nem hallod? Gyere szépen, inkább kirúzsozlak...

ELEMÉR Maradjál! Ez azt akarja, hogy megmutassam. ...Azt akarja?

KOKKER *(Hallgat.)*

RIGÓ *(Kintről jön, valahonnan a háttérből, nadrágját igazgatja.)* MÉR ne mutassa! Hát hadd mutassa meg a kisöcsi, hogy mit tud. Nahát! Mutasd, Elemér!

ELEMÉR *(Vigyorog, meghajol, suta kis bűvész, bekapcsolja a Sokolt, mutatja, hogy nincs benne elem. Rigóhoz.)* Nézze meg, van benne elem?!

RIGÓ Hehe! Nincs benne.

ELEMÉR *(Közelíti a melléhez a rádiót. Amint odaszorítja, megszólal a testétől a készülék, tán ami épp megy a Kossuth-on a játék időpontjában. Tartja egy kicsit, majd elveszi, mire a rádió elhallgat. Lidérces némajáték. Megismétli vagy háromszor. Csönd lesz, mindenki nézi. Közben sétál, aki felé elindul, az önkéntelenül hátrálni kezd.)*

RIGÓ Hehe. Na, add csak ide! *(Elveszi a rádiót, nézegeti, magához szorítja, hitetlenkedik. Nem mer hozzáérni a gyerekhez.)* Az anyád istenit! Hogy van ez?

HAMUHÓ Az kérem...kóboráram... Ezekbe mind van...

RIGÓ Kóboráram.... *(Döbbenet, gyanakodva nézi Elemért.)*

ELEMÉR Ha ad egy cigarettát, meggyújtom a hasammal.... Vagy a Hamuhó táskáját. Akarja?

RIGÓ Meggyújtod. Szóval csak úgy meggyújtod... Ki tanított erre? Apád tanított? *(Cselesztához)* Maga tanította?

ISCHLER *(Föléled, most fogja föl, mi történt.)* Nem az az apja!!! Én vagyok az apja!

RIGÓ Ja igen, persze. Maga. Gratulálok. Ügyes gyerek.

ISCHLER Ez ügyes? Ez kérem nem ügyes, hanem beteg. Ez megtellett a nyáron ólommal. ...Mosta a szélvédőket a Marx-téren... és ott a pirosban... mittudomén, megtellett... ez egy súlyos tényállada... tényállá... *(Legyint, elveszti a fonalat.)*

ISCHLERNÉ *(Ischlerhez.)* Mit beszélsz, te baltafejű, mi? Te vagy megteltele...hallod? Nem a gyerek. Gyere föl Elemér! Moss fogat! Ugye, hogy nem beteg vagy? Na?!

ELEMÉR *(Lassan megindul fölfelé, vigyorog, mentében ismételteti a trükköt, lassú, kitartott jelenetvég.)*

(A lakók elhúzódnak mellőle, Rigó bamba képpel, meggyőződés nélkül tapsol párat, Szevics szipog. A gangon Paparuska megsímogatja, átöleli a gyereket, s a pattogásban, félhomályban valahogy világítanak...)

Tizenhetedik jelenet

(Egyenletesen, háziasan és lidércesen izzik a cukrászat. A lakók ülnek, állnak, isznak, "buli" van, szól valami zene, s minden szorongás és képtelenség ellenére van a dologban bizonyos ólmeleg, fészekmeleg. Erősen izzadnak, atléták, pólók és meztlábak. Úgy

képzelem, a játékmód maga is mintha robbanás előtt, parodisztikus, ugyanakkor sültralista, tehát stilizált.)

(Kokker, Rigó, Ischler, Ischlerné, Cseleszta, Hamuhó, Elemér, Klumpetné)

KOKKER *(Rigó mellett, hátul, a kapunál.)* Figyelj! Nem jó az még? Hát hány óra kell egy ilyen... dolognak? Szerintem jó az már. Tűnjünk el, amíg hagynak.

RIGÓ Nem jó. Te akartad elégetni. A helyedbe nyugton maradnék.

KOKKER Nem maradok. Nem vagy te normális. Úgy ülsz ezekkel, mint egy lakodalomba.

RIGÓ Mér? Mit csináljak?

KOKKER Azt csináld, hogy tűnjünk el, amíg hagynak.
Be vagyok ide zárva egy örülttel...

RIGÓ Örült? Mert kihúzok a szarból egy szaros gyilkost, aki képes volt...

KOKKER Jól van, na, hallgassál már! Az apád faszát! Még jó, hogy nem akarsz kikiabálni!

ISCHLER *(A kapualjban, félig Rigónak, félig magának, dűnnyög, dühöng.)* ...Hát aztán ki volna az apja, mi? Nem aki neveli, az az apja? Nem az?! Aki ruházza! ...Az az apja...elégé sajnós... Én megmondom a nyílt színen, hogy elégé sajnós... Megüzente az iskolaorvos, hogy ...probléma van. Hogy nem gyarapszik, csak nehezedik...És hogyan lehet ilyen nehéz, aki ilyen sovány? Belül nehéz, kívül sovány. Meg lett mondva. Mit hogy artista? Mi? Orvos kell ide...Hallod?! *(Rigónak)* Hallja,...doktor úr...továbbá ágybavizelő betegségû lett... Mi, kérem halmozott helyzetûek vagyunk. Mindenki halmozott. A gyerek is halmozott...

ISCHLERNÉ Fogod be a szád!?

CSELESZTA *(Ischlernéhez)* Hagyjad, nem látod, hogy tiszta kocsz?

ISCHLER Ki a kocsz? Na gyere le, ha ki a kocsz!

CSELESZTA Maradjál már! Hát beszélni se tudsz!

ISCHLER De tudok. Épp olyan jól tudok...

CSELESZTA ...Na, akkor mondd ki, hogy moszkvics-slusszkulcs!

ISCHLERNÉ Mit bőszíted? Te is mit bőszíted pluszban? Az én bőrömré...

ISCHLER *(Részegen, de érthetően, lassan.)* Teveled, Cseleszta én nem konkurálhatok... Azt én tudom. Csak egyszer. És azt megadja az isten, hogy egyszer. ... Egyszer meggyógyulok és elkaplak. Hiába van teneked francia ágyad...meg a seggedben kapszula. Minden hiába van. Fölerősödök és el... Akkor aztán te többet nem kelsz föl. Hanem csak fekszel, mint a kutya vacsorája. Az fux. Abba nem lesz hiba. Fölnevelem a Kornélkát és mindjárt lecsaplak.

CSELESZTA Na, gyere föl, ne a pofád lökjed!

ISCHLER Még nem...Még nincs a számládon minden. De ne félj! ...Van egy fekete öves haverom... Ne félj!

CSELESZTA Nesze, bazmeg, nekem is van fekete övem!

ISCHLER Az csatt... hogy le ne essen a szaros gatyád...

CSELESZTA ...Tudod kinek...akkor legalább bekaphatod...

(A lakók röhögnek, Ischler köpköd, hüppög, felkászálódik, eltűnik a lépcsőházban.)

HAMUHÓ *(Borospohárral, Rigóhoz.)* Lássá, Rigó úr, sötét elem ezek. Én mondom magának, sötét egy elem. Ezeket az életük végéig nem kéne innét kiereszteni. Húzni egy nagy falat. Szögesdróttal. Azt én megmondhatnám, mit küszködök ezekkel. Ezeket már az ábécé-pénztárnál le kellene kapcsolni, ott állni rendőrrel, és lefogni a hátralékot. Nemhogy jövök, megyek, talpalok, csöngetek! Nem ám! Édesgetek. ...Ezeknek? Ott szuszog az ajtó mögött. Közvetlenül hallom. Meg lesekszik. De letagadja. Hogy nem ő szuszog... Háhá! Most lebukott! *(Ordít)* Tanúm van! Hát ki szuszog? A hétszentség szuszog? Há? Lakik itt egyáltalán valaki? *(Iszik és újra iszik.)* Mi?...De ha elmegyek, persze fogja és két kézzel fölgyújtja a...

KOKKER ...Kuss!!! Ki gyújt föl? Mit gyújt föl, te tetű, mi?

HAMUHÓ *(Ijedten visszaül a helyére.)* ...Mindent. Amit csak bír...

ELEMÉR *(Föntről, Kokkerhez.)* MÉR nem lövi le? Ha van pisztolya, löje le!

ISCHLERNÉ *(A lakásból.)* Hallgassál már, te...! Hát a pofádat letépem, ha nem hallgatsz végre...

RIGÓ Nem volt még elég? Hát az agya az embernek széjjelpattan itten. Hát nem tudnak maguk nyugodtan lenni? Hát mér nem tudnak? Itt a kaja, pija, buli

van, maguk meg ölik egymást. Hát ne öljék! Nem fogom kétszer mondani.
Na! Mér nem szórakoznak?

KLUMPETNÉ Azért. Mer ég a valagunk, azért.

RIGÓ (*Ordít.*) Nem ég, meg lett beszélve, hogy nem ég. Akinek ég, az tessék,
mondja meg, hol ég, mi ég. Azt a betyárját már, emberek! Ne tessék itt
nekem visszaélni!

Tizennyolcadik jelenet

(Klumpetné, Paparuska, Rigó, Rásó, Linduer, Szevics, Cseleszta, Ischler)

KLUMPETNÉ *(Maga elé.)* Akkor is ég. A két szememmel látom. Hát mit sütnék ezek ott lenn? Embert? A szagomon látom, hogy ég.

PAPARUSKA Amit mi látunk, Rózsi! ...Mi az, amit mi látunk? Az egy luk. Egy svindli. Hát teneked most ég? Hát ötven éve ég! Most legföljebb megolvad az egész, de csontig... Pedig az még szép is volt. A baltatéma. Meg hogy azon át vezet az út a szénhöz. A szaron át. Bár nekem az már mindegy, énnekem régóta nem testem az élet, legföljebb a ruházatom. Meg neked is mindegy. Mi már ott vagyunk alatta. Örökre, mint az endéká brikett.

KLUMPETNÉ Ezt most te mire mondod?

PAPARUSKA A szarra mondom. Hogy leég, arra.

SZEVICS Beszél itt össze-vissza! Ha annyira mindegy neki, akkor minek csajozik? Hát a Lipóton nincs ilyen! Én mondom, a Lipóton. Hogy egy szoborba szerelmes ... Vén hülye. ... Még talán az oroszokat is maga vitette el alóla. Féltékenységből, mi? Bebámultak neki, mi?

RIGÓ Hát aztán! Baj az? Mér baj az, ha csajozik? Ugye, Karcsikám? Nincs ronda nő, csak kevés alkohol. Az van, nem igaz? Na, mit iszik,sört? Bort?

PAPARUSKA Sört.

RIGÓ Na lássa! *(Kinyit egy sört, odaadja Paparuskának.)* "Minden ember boldog akar lenni..." Azt tudja?

PAPARUSKA Nem tudom.

KLUMPETNÉ Boldogság! Jóval jön most pont! A boldogsággal! Tudja mit mondok én magának? Egyben látni egy tejeslábos ötszázast, az a boldogság. Meg a bongó. Vagy a vérsajt. Az a jó kis fűszeres íze neki. Az a legjobb az egész húsiparba...

LINDAUER Tudja mit? A nyakamon a tévézsinór, az a boldogság. Egy kirúgott hokkedli röpte... az.

ISCHLER *(Röhög)* ...Mondok egy viccet. ...A mauzóleumban csörög a telefon....

PAPARUSKA Egy nő van, azt tanuld meg Elemér. Anya is egy van, de nő is egy van. Sok nő van, de az egy nő. Az is majdnem az égben. Mert isten tortája

messze van. Azt se meg nem gyújtod, se el nem fűjod. Azt csak nézed. Pontosan. Állsz és nézed. Mért ne nézzem, mondjad? Mit nézzek? A Klumpet Rózsit nézzem? ...Beszélek hozzája szépen. Válogatva. Platói viszonyba vagyok vele... Nézem, amíg a nyakam belefájdul. A szoknyáját, a blúzát, ahogy aláfűj neki az este. Olyan pont, mint a Mona Lisa vasból. Én azt gondolom, hogy mosolyog. Erre a kis időre más nem is kell. Még hóvirág-sajt, meg fekete fólia. Aztán egyszer úgyis elvisz. Magához rántja a fejed, mint a fülös káposztát, elringat, és kiharapja belőle a torzsát. Álmodban. Jössz, mész, aztán puff, már lőnek is bele a virslihúsba, agyőpá.

Tizenkilencedik jelenet

(Lindauer, Rigó, Szevics, ISCHLERNÉ, Cseleszta, Ischler, Kokker)

- LINDAUER *(Ül a kapualjban egy kissámlin, talán még iszik is valamit, jaktál és minden átmenet nélkül sikítózni kezd.)* Engedjenek ki! Azonnal engedjenek ki! Azonnaaaaaal!
- RIGÓ Na, most meg ez kezdi megint. Hát mi a baja, aranyos? Hát mire olyan durcás maga, mi?
- LINDAUER Mit mire? Mit gondol, mire?
- RIGÓ Hát tényleg mire? Hát mér nem marad a kis seggén, csokolom? Eszik, iszik, minden ami kell. Hát bántottam én magát? Vagy a Lali? Volt itt bántva valaki? Hadd halljam!?
- LINDAUER Eszik? Ki eszik? Ezen az egy szar kekszen lovagol, amit idegességemben? Hát tessék! *(Kiköp valami keksz-maradékot.)*
- SZEVICs *(Föntről.)* Hagyja a Marit! Gyere föl onnan Mari!
- LINDAUER Nem megyek. Kimegyek. Vegye tudomásul. Azt hiszi, maga ide bezárt engem? Vagy a lóbaszó barátja? Mi? Azt hiszik, hogy engemet be tudnak zárni, bambabélák? Hát nem tudnak. Én ha akarom kettőt lépek, és kinn vagyok... És zuhanok és zuhanok, és befúj nekem a légáram, és már nem is vagyok. ...
- SZEVICs *(Lemegy Lindauerért a kapualjba.)* Hát hagyjad már, hallod?
- LINDAUER Nem hallom. Köpök rátok. Én már nem is vagyok. Annyira se mint egy konnektor. Semennyire se...Én már nem vagyok...
- SZEVICs *(Kiséri föl a gangra)* ...Hát hagyd már, na! Hát dehogyisnem vagy. Dehogyisnem... Hát itt sírol, fogod a kezem. Hallod... hát ne bögjél, mint a Lajka kutya!
- LINDAUER Te is csak hallgass. Azt nagyon jól tudod, hogy te is csak miért hallgass.
- SZEVICs *(Mindketten fönn a gangon.)* Hát mért, hát az ember csak jót akar veled, meg próbálja, hogy kíméletesen...
- LINDAUER Jót? Azt én tudom, aranyom, hogy te aztán akarod a jót. Te aztán nagyon akarod. Azt hiszed, mert elgyöngült bennem az ideg, akkor már hülye is

vagyok? Mert van intelligenciám és disztingválók? Hogy akkor már hülye vagyok? Meg vak?

SZEVICS Nem azt hiszem.

LINDAUER De igen. ...Azt hiszed, én nem tudok a rádmosolygásból olvasni? Meg a kacsintásból? De tudok.

SZEVICS Most te nekem azért haragudol, mert nekem is megvolt a Cseleszta? Na jó, bevallom, megvolt... Ablakot pucoltam és úgy volt meg, mint egy villanás. És? Akkor én most mit csináljak? Akasszam föl magam a kilincsre?

LINDAUER Azt én tudom. Azt nekem azonnal megmondta a Klumpetné, hogy megvolt. Ne féljél, hogy nem tudom.

SZEVICS Tudom, hogy tudod. De csak egyszer, isten bizony. És akkor se úgy, hogy mittudomén. Érted? Azt hiszed, azért, mert én próbálom magamat könnyedén tartani, azért én rögtön az élet napos oldalához tartozókhöz tartozok? Azt hiszed? Hát nem oda tartozok. Hát mitől tartozok oda? Mondd meg!?! A Feritől az előre megfontoltjával? A szoba-konyhától, mi? Vagy a vezetékemtől? Tudod, én mit sírtam össze, hogy legyen nekem gyerekeim? Akármilyen kicsike, csak legyen? Abba te belefulladnál. Alltam gyertyába, és sírtam, a Feri fogta a bokámat, mégse lett. Fogadjunk, hogy te abba belefulladnál? Hallod!?

LINDAUER Hallom. Te is belefulladnál abba, amit én sírtam.

SZEVICS A megcsalás miatt? Azért, mer egyszer megvolt nekem a Béla? Hát ki az a Béla? Egy leszázalékolt zselémajom. Na? Az mégse ugyanaz, mintha valakinek nőgyógyászatilag...

LINDAUER Mit, hogy mi miatt? Mindegy mi miatt. Az egész miatt, tudod? Arra a személyre én köpök, de magasról.

SZEVICS A barátnődre is köpöl?

LINDAUER A Bélára. Hogy ő nem tehet róla, mert ő nem úgy gondolta. Hogy én neki túl izé vagyok. Mizé, mi? Mert ő meg van hemperegve az életben. És nem akarhatja. És örül, hogy kimostak. Hát ne örüljön, tudod!?! A rohadt strici.

SZEVICS Nem is örül. Megmondta, hogy nem örül... Azon ne aggódjál. Meg amin nem lehet segíteni, azon. Itt voltunk, jó volt és kész. Engemet ez addig nem érdekel, amíg folyik a vér. Én azt mondom, amíg meleg az erem,

- addig jó. Érted? A rossz is jó, mer élni jó... Lelkemben izzik a ki nem törölhető, na. Érted? Asszed a világfájdalommal jobb?
- LINDAUER Mindegy, hogy jobb. A gramoxon lenne a jobb. Énvelem úgyis tizennyolc éves koromig megtörtént az élet, a többi az csak vérdurvaság, meg sírás. Mondd meg nekem, hát hogy szabadhat liliumot kolbászba tölteni? Hogyan?
- SZEVICS Persze, hogy nem szabad, na!
- LINDAUER Hát látod, hogy szabad! Tessék, itt van, hogy szabad. ...Utálok magam. Mosakszok, súrolok, de utálok magam. Hideg vízbe is, meg mindenbe, Ülök, hallgatom, ahogy óbégat a Rásó. Én az egész Hédit tudom kívülről. Meg az üvöltést, az öregasszony sikítozását, hogy itt egy ribancmosoda van. Igen? hát ki a ribanc? Ha legalább ribanc... Ülök ottan a centrifugámon, és mindig elmászik alólam, és nézem, ahogyan folyik a ruhám vére... és arra gondolok, hogy kislány vagyok, és verset írok Szécsi Pálhoz...és szeretnék meghalni pizstrángmérgezésben, egy gyors, ezüst halálban, ahol csobognak a hegyi patakok...és...és le vagytok szarva mind...
(*Sírva berohan. bevágja az ajtaját.*)
- ISCHLERNÉ (*Cselesztához.*) Adsz tüzet? (*Rágyújt, iszik egy gazdátlan sörösüvegből.*) De odavan, de odavan ez a selyemhurka a képesítésnélkülijével! Azért mert volt egy összeroppanása? Nagy dolog! Ugrálna el a vasaló elől minden éjjel!
- CSELESZTA Hagyjad ötet, Nyuszika, hagyjad békében!
- ISCHLERNÉ De véded! De még mindig véded! Akkor védted volna, amikor bevette miattad a Tardylt.
- CSELESZTA Kimosták, nem? (*Bemegy a lakásba.*)
- ISCHLERNÉ (*Lindauerhez*) Aztán mi a picsára vagy te ekkora ofélia, kisanyukám, mi? Azt hiszed te vagy itt az egyetlen ideggyenge? Hát én is vagyok olyan ideggyenge, mint te. Én is ettem annyi szuicilint osztályokon. Csak nem eleget. Úgy látszik nem eleget. De ne félj!!! Nekem is van mire kirúgni a hokkedlit, ne féljél! ...Tudod te mi az, véresen szaladni az Úttörő-áruház előtt? Egy pólóban!? Fényes nappal, hogy mindened kivan, tudod te? És már vissza se rakod, érted, mert nem érdekel, csak a futás érdekel, hogy a gyerekedet is elszórod a picsába. Tudod te azt? Na, tudod?
- SZEVICS (*Kijön Lindauertől*) Most meg mér te kezdted, Nyuszi? Kicsit csönd van, akkor meg te kezdted.
- ISCHLERNÉ Nem kezdem, de mér hiszi azt, hogy csak neki meleg a libigója?

SZEVICS Mert kivan, azért. Tök beteg.

ISCHLERNÉ Beteg! Hát ki nem beteg, mondjad, ki nem? Én nem vagyok beteg? Mit jössz azzal, hogy beteg?

ISCHLER *(Feléled lent, valahol a kapualjban.)* Megmondtam, hogy beteg. ...Te csak fogjad be, mert rájaülök a cafka szájadra. Betakarodsz!

ISCHLERNÉ Ezt tudod. Ezt aztán tudod. A mocsadékot. Meg a vasalózsínort. De aztán mást se! Azt én itt megmondhatnám, hogy mást se!

ISCHLER ...Mit mondhatol meg, te barbivillamos, mi? A Cselesztát? Azt mondod meg? Na, mondd meg! ...Szoptatós anya létedre!? Na de várjál csak! Most aztán följönök. De azt te nem köszönöd meg... *(Tápázkodik, elindul fölfelé.)*

ISCHLERNÉ Hát gyere, na! Meg se tudsz állni a szar lábodon! ...Hát hol henteregtél? Hát megint úgy nézel ki, mint a nyúlól! Föl se tudsz jönni a lépcsőn....

Húszadik jelenet

(Kokker, Rigó)

KOKKER Menjünk már innét. Mit húzod az időt?

RIGÓ Mit gondolsz, mit? Majd ha mondom, megyünk.

KOKKER Te, van egy ötletem...

RIGÓ Na, pont ez hiányzott. Az ötlet.

KOKKER Hogy rá kell fogni a gyerekre. Láttad, mit csinált ez a debil a rádióval. Na. Kigyújtotta az üzemedet és lófasz...

RIGÓ És? Mit lófasz?

KOKKER Hát hogy ő volt, és akkor... azt te már kitémázod....

RIGÓ Ki hát. Naná, hogy ki. Nem vagy te egy hülyegyerek, mi?

KOKKER Persze, hogy nem. Kicsit meg kell fogni a tökét, és jól van.

RIGÓ Persze, hogy nem. Kigyújtotta, aztán tarkón lőtte a Vaszilijt. Berakta a sütőbe. Naná. Kérem, itt van e, ez a golyó itt a hamuban, meg lehet nézni... Ugye?

KOKKER ...Most meg hogyhogy a golyó?

Huszonegyedik jelenet

(ISCHLERNÉ, CSELESZTA, ISCHLER)

ISCHLERNÉ *(Gyerekekkel a karján)* Béla!

CSELESZTA *(Kinyitja az ajtaját)* Mi van?

ISCHLERNÉ Jöttem...

CSELESZTA Hogyhogy jöttem?

ISCHLERNÉ Úgy. Hogy elegendem van és átjöttem...

CSELESZTA Mit hogy át? Hova át? Te megőrültél. Hát meglátnak, Nyuszika.
(kijön a gangra, becsukja az ajtót maga után.)

ISCHLERNÉ Leszarom, hogy meglátnak.

CSELESZTA Tegyed le azt a gyereket. Fektesd le szépen a kis helyére. Majd azután ... meglátjuk. Ez nem tartozik egy gyerekre. Meg senkire...

ISCHLERNÉ Bent leteszem...

CSELESZTA Hol bent?

ISCHLERNÉ Tenálad. Nem azt akartad, hogy tükör, meg minden? Hogy hol kék-zöld...

CSELESZTA Akarom is, na. Hát persze akarom. Csak nem most. Az most nem alkalmas. Ahhoz idő kell. Nem ilyen elhamarkodás. Hát te most fel vagy indulva.

ISCHLERNÉ Te nem vagy föl? Mondd meg, ha nem vagy föl, de akkor én kiugrok. Bele a krémesbe. Ha nem vagy föl.

CSELESZTA Félreértetted, Nyuszika. Ajaj, hogy föl. Csak azért ez akkor sem úgy megy, hogy forró kása. Én azt abszolút nem akarhatom, hogy te énmiattam bajbasodródjál. Meg van neked a magadé. Hát ki vagyok én? Egy meghempergett ember. Arról én mesélhetnék. Beteg is. Minden. Hát ott van neked az urad. Nem ott van?

ISCHLERNÉ Pont az, hogy ott van...

CSELESZTA Na ugye. Tűzzél vissza szépen, amíg nem lát meg. Szatyorral idejönni! Kornélkákkal! Nem vagy te egy kicsit szeleburdi? Na, menjél! És csak

szólj, ha valami baj van. Csak nekem szóljál, ha egy hajad szála is , vagy mittudomén....

ISCHLERNÉ Szóval ne jöjjenek be?

CSELESZTA Nem arról van szó.

ISCHLERNÉ Szóval ne?

CSELESZTA Ne.

ISCHLERNÉ Tudod, hogy neked akkor a kurva anyád?

CSELESZTA Mondom, hogy nem arról van szó. Menjél szépen. Aztán majd ha lenyugodol, megbeszéljük. Kettesben. Nem a gyerek előtt, mindenki előtt. Érted, Nyuszika, nem? Minek akarsz itt fesztivált.

ISCHLER Gizi, nem mondom mégegyszer, hogy Gizi.

CSELESZTA Csak nincs itt semmi levegő.

ISCHLERNÉ Nincs.

CSELESZTA Nincs. Ne haragudj, de nincs.

ISCHLERNÉ Akkor a kurva anyádat Cseleszta.

ISCHLER *(A gangon, az ajtajukban, Ischlernéhez.)* Gyere be!

ISCHLERNÉ *(A gangon.)* Nem megyek. Majd ha akarok, megyek.

ISCHLER Most bejössz.

ISCHLERNÉ Nem megyek. Sehova se megyek.

SZEVICS *(A gangon, Elemérnek.)* Na, van baja anyádnak is, szegénynek. Meg mindenkinek, neked is. ...Akarod, hogy kirúzsozzalak? Úgyis olyan vagy már, mint a cement. Nem vagy te beteg, Elemér?

ELEMÉR Nem. Tiszta ideg vagyok. Adj egy cigit.

SZEVICS Nem adok. Ne dohányozzál.

LINDAUER *(Kijön a gangra)* ...Mikor megy már aludni ez a szerencsétlen? Mit nyúzod te is? MÉR nem hagyod békén?

SZEVICS Nem nyúzó. Mi az, hogy én nyúzó? Hova menjen? A harakiribe?
Maradjál csak, Elemér!

ELEMÉR *(Lecsúszik Szevics öléből, eltűnik.)*

SZEVICS *(Lindauerhez.)* ...Most haragudol, mi? Nem tudom, mért pont rám vered
nyálad.

Huszonkettedik jelenet

*(Klumpetné, Rigó, Hamuhó, Rásó, Kokker, Elemér, Paparuska, Ischlerné, Szevics,
Cseleszta, Ischler)*

KLUMPETNÉ *(Rigóhoz)* Csak nem maga is szívbeteg, Rigó úr? Hogy annyira izzad. Meg lehet itt fulladni.

RIGÓ Már az is baj, hogy meleg van decemberben?

KLUMPETNÉ Nem az a baj. Megfulladni baj. Meg ez a dögszag.

RIGÓ Legyezze magát! Mindenkinek meleg van.

KLUMPETNÉ Csak ez már sok. Úgy látszik, maga ezt akarja. Hogy megsûljünk magának. Eggyel több vagy kevesebb, mi? *(Kokkerhez)* Maga most mit néz ezen? ... Azt nézi, hogy legyen rosszul egy idős személy? Egy szívbeteg asszony? De akkor inkább mondja meg! Na, ezt akarja? A mentőket akarja?

RIGÓ Nem ezt akarja. *(Odamegy Kokkerhez, nyugtatgatja.)*

HAMUHÓ Hát mit akar? Itt van, sötét éjszaka van, és maga szabályosan fogvatart. És ez már nem vicc, Rigó úr, ez már régen túlmeleg. Ez kérem tényállás. Nekem családom van, és az nem tudja, hol a fenntartójuk. És az kerestetni fogja. Nehogy azt higgye, nem! Hogy él-e, hal-e nekik. Meddig lehet ezt csinálni magának, mit gondol? Mi? A húrfeszítést?

RÁSÓ Ha én a maga családja lennék, örülnék inkább. Mit van úgy oda? Hát nem látja, hogy ennek már mindegy? Meg nekünk is mindegy. Mindenkinek...

HAMUHÓ Azzal én nem vagyok kiségitve. Az majd a bíróságra tartozik. Mer énnekem van ám szemem. A maguk összejátzására. És ott én ezt majd csatolni fogom a látteletemhöz. Mer én ezt nem hagyom annyiban.

RIGÓ Mit nem hagy?

HAMUHÓ *(Ijedten.)* Ezt.

KOKKER *(Nagyon ideges, megindul Hamuhó felé.)* Mit ezt, bazmeg? Ne akard, hogy elbeszélgessünk! Na! Mit ezt?

HAMUHÓ Ezt...

KOKKER Na azért!

ELEMÉR *(Paparuskához)* Úgyis lelövi. Fogadunk, hogy lelövi?
(Rásó a muzsikcentert rákapcsolja Elemérre)

PAPARUSKA Hallgassál...

(Megszólal Beethoven VII. szimfóniája, majd Ischlerné "megszakítja az áramkört". Elemér Paparuskára néz)

PAPRUSKA Hogy nézel ki?

ELEMÉR Sehogyan. Kirúszozott a Szevics.

ISCLERNÉ RÚZSOZZA KI A SAJÁTJÁT. MIT HAGYOD, HOGY ÖSSZEKENJENEK. MI VAGY TE? HÍMRINGYÓ?

SZEVICS Mér? Ha egyszer szereti... Lesz legalább valami színe. Tisztára szürke már. Forró és szürke. Mint egy cekász.

ISCHLERNÉ Te csak ne szóljál bele a gyerekembe! Nem szürke, hanem álmos. Ugye nem szürke vagy, Elemér?

ELEMÉR *(Bágyadt, egyre lassabb, hallgat.)*

ISCHLERNÉ *(Paparuskának)* Ugye, hogy nem szürke?

PAPARUSKA Nem szürke. Adjál neki tejet!

ISCHLERNÉ Gyere, igyál tejet, Elemér! Aztán mossál fogat és menj aludni.

ELEMÉR Nem megyek.

ISCHLER *(Kintről)* De mész. De jössz! Sír a Kornélka. Azonnal bejössz, te kapszulás kurva!

ISCHLERNÉ Anyád. Tudod? De ne félj, ha most bemegyek, a szemed ki nem verem. *(Bemegy, berángatja Elemért is.)*

RÁSÓ Az ember az egy szál szőr a világ orrában, Hamuhókám. Még csak fika se. Még az se. Mész, jössz, az itt már ugyanaz. Innét már nem megy senki sehova...

RIGÓ Na ugye. Hova menne. Igyon csak, Dezsőkém, igyon csak.

RÁSÓ Igyak, mi? Addig se okoskodok? Ha eldisszidáltam volna, mostan a Hiltonba járnák haza. A klozettra is limuzinnal. Úgy, ahogy mondom. Francia pezsgővel bikarbónáznák. Nézném a Dunát, és peregne a könnyem, baszki... Az a kár, hogy most már nem lehet disszidálni.

CSELESZTA Mér nem lehet? Azt mindig lehet.

RÁSÓ Mer megszűnt a vizum, meg az ellenforradalom. És akkor nem lehet.

CSELESZTA Dél-Afrikába lehet.

RIGÓ Csak ott meg négerek laknak.

RÁSÓ Van baj mindenhol, az a lényeg. Maga mit szól ebbe bele? Az úristen maga, hogy beleszóljon, mi? Ha az nem szól bele, akkor maga mér?...

RIGÓ Maguk tudják, Karcsikám, maguk tudják. De ez a maga hangja, ez kezd énnem nem tetszeni, tudja? A piszkálódásával. A célzásaival... Nem a kaszinóban ül ám! De nem ám! Azért mert barátságosan vagyunk, azért nem úgy van ám... hogy mindent lehet. Azért szeretném, ha tudjuk ám, hogy merre hány méter!

RÁSÓ Azt én látom, Rigó úr, hogy merre hány. Nagyonis látom...

Huszonharmadik jelenet

(Paparuska, Klumpetné, Rásó)

PAPARUSKA Az Úristent... azt én szoktam látni. Mutatja az Eurosport... Az ül egy arany röplabdaszékben. Kreol bőre van, szép szőke haja... Niké cipője... Az csak ül egy szó nélkül és a húron az ujjá. Éjjel mutatja ötlet az Eurosport. Néha mutatja, műsor után... Mi meg ugrálunk ott neki a salakban... térden. Fölhorzsolva a szívünkig...

KLUMPETNÉ *(Kijön a vécéből, megáll Paparuska mellett, kicsit spicces.)* Az szép, hogy a szívnek húrja van... mely elszakad... Mi a véleményed, Karcsi? Elaludhatna, ugye?

PAPARUSKA Majd elalszik, ha akar...

KLUMPETNÉ És ha nem akar?

PAPARUSKA Akkor parcella...

KLUMPETNÉ Parcella... az biztos. Mégcsak ki se szabad menekülni... Te se akarol kimenni?

PAPARUSKA Nem akarok.

KLUMPETNÉ De, mondjuk... oda se?

PAPARUSKA *(Hallgat)*

KLUMPETNÉ ...Ahhoz az asszonyhoz a szárnyával, meg minden...

PAPARUSKA Milyen asszonyhoz?

KLUMPETNÉ Tudod te azt, hogy milyenhez. A Citadellán. Na?

PAPARUSKA Mit na?

KLUMPETNÉ Semmit. ...Nem legyengetel egy kicsit?... Volt, amikor akartál legyengetni. Népszavával. Emlékszol? Csak akkor nekem itt volt a szegény Klumpet, és azért nem. Kár, hogy az a dolog már elmúlt. ... Ugye?

PAPARUSKA Mi múlt el?

KLUMPETNÉ Hát a táskarádióval. Meg a leanderrel.

PAPARUSKA Elmúlt.

KLUMPETNÉ És az se lehet, hogy egyszer még összedrótoz bennünket az isten?

PAPARUSKA *(Hallgat)*

KLUMPETNÉ És egy kis rumpuncsot se iszol? Az lazítja belül a húst vagy mit csinál, mintha az ember kádban fürödne vagy karácsony volna... úgy jön meg a sötétben, mint a vér... *(Lemegy a kapualjba. motyog.)*...A kis rumpuncs. Aztán kampec dolóresz... Csak a csend a rossz. Attól félek. Tudod, hogy én félek a te sose szűnő csenedtől? Hallod, Karcsi?

PAPARUSKA Hallom.

KLUMPETNÉ Akkor jó.

KOKKER Hogy fölizgult az öreglány. A bambina. Ha nem vigyáz, még megdugja magát, nem igaz?

Huszonnegyedik jelenet

(Rigó, Klumpetné, Rásó, Hamuhó, Kokker)

RIGÓ *(Izzad, fáradt. hol az óráját, hol a pinceajtót nézi, remeg a szája.)* Ne féljen, Klumpetné! Csak szépen tessék ne félni. Aki rendes, az nem fél. Aki nem csibész. És nem zrikál. Meg vegzál. Azt hiszik, nekem ez jó, hogy így alakult? Nekem se jó.
Hova a szomorú szűzmáriába menne maga, Klumpetné, éjnek évadján, mi?

HAMUHÓ Ez kukázni jár. Ennek annyi szajréja van, hogy maga nem is hiszi.

KLUMPETNÉ *(Hamuhónak.)* MÉR? Az jobb, amit maga csinál? Hogy még az ember micsodájába is beleturkál. Én legalább nem a máséban utazok, tudja? Hanem abba, ami már senkié se. Én a szegényt azt lenézem. Aki koldul vagy féllábbal visszaél. ...Mer nem ám a szükség a legnagyobb úr, Hamuhó úr! Azt hiszi, hogy az az úr? Hát nem. Az meg lett szokva. Az csak olyan, mint a levegő. Vagy mint maga. Meg a farkaskutya. A visszer. De nem ám! Hanem a kényszer. Hogy beletúrni, főtörni nyakig. Igazam van?

HAMUHÓ Idefigyeljen! Mit jön maga mindig velem? Én tehetek magáról, mi? Én nem vagyok egy ember? Én nem ülök itt bezárva, ugyanúgy legyalázva, mi? ...Arról én mesélhetnék kérem. Visszéről. Meg farkaskutyáról...

KOKKER MÉR? A farkaskutya is csak ember!

KLUMPETNÉ Az? Na, az csak akaszkodjon egyszer bele a maga szoknyájába. Még a pisztolya is becsinálna magának, azt meghiszem... Na, mit néz, mit bámul ilyen vérmeregető, illetlen szemekkel? Mi? Azt hiszi, énnekem nincsen ezüst hajam a látszat alatt, mi? Csak én nehogy egyszer kiakadjak magának! ...Én már majdnem fújtottam meg boltvezetőnét, úgyhogy csak vigyázzon!

KOKKER Maga vigyázzon!

KLUMPETNÉ Vigyázzak? Megütne egy idős, gyöngge személyt? Igen? Hát tessék!

RIGÓ *(Kokkernek)* Nyugton maradsz!

KLUMPETNÉ Mit nyugton? Maga uszítja rá az emberre, akkor mit nyugton? ...Mert engem lehet, mi? Mer énnekem se ingem se glóriám.

KLUMPETNÉ ...Magának is van visszere, Hamuhó úr?

HAMUHÓ Hajaj! Mit gondolsz, mim van? Szobabiciklim? De van ám. A lépcsőzéstől. Szaladástól. Hogy mászok a tetőn...

RIGÓ Tetőn?

HAMUHÓ Igenis tetőn. Ahol lehet. Meg muszáj. Mindenhol. Én arról reggelig mesélhetnék. Mint a karom, olyan visszer...

KLUMPETNÉ És fáslizza?

HAMUHÓ Gumiharisnyázom.

KLUMPETNÉ És keni? Cinkes kenőccsel...

HAMUHÓ Variopax-szal. Meg mindennel.

KLUMPETNÉ És cukra is van? Nekem van. Azért nem ehetek nehezet... Énnekem az édességtől olyan forróságom támad, hogy nem csodálkoznék, ha délibábnak látszanék...ezér is hordok nadrágot...

CSELESZTA Na, akkor most nyugodtan fejen állhat, Klumpetné, az asszony nadrágjával. Itt már akkora szag van, hogy fejen is állhat...

KLUMPETNÉ *(Fölmegy a gangra.)* Te jobb, ha hallgatsz, kisfiam. Terólad én mesélhetnék, hogy hogyan van a fejenállás. Akkor majd nem páváskodnál a kapszuláddal. Te csak örülj, hogy élsz.

CSELESZTA Örülök is.

Huszonötödik jelenet

(Cseleszta, Rigó, Rásó, Klumpetné)

RIGÓ Maga azért nem iszik, Cseleszta?

CSELESZTA Nem kívánom.

KLUMPETNÉ (A gangról.) Nem kívánja?! Mer meghal, ha iszik, azért nem kívánja. Be van neki építve a meghalás.

RIGÓ Farba, mi?

CSELESZTA Nem mindegy? Farba.

RIGÓ Ismertem egy kéményseprőt. Annak is benn volt a kapszula. Úgy is halt meg, József-napkor. Benn volt neki farba. Ezek nem bírják. Úgy szok a kezük remegni, hogy a végén nem bírják. Maga még bírja?

CSELESZTA Bírom. Ha meg nem bírom, nem bírom.

RIGÓ És akkor mi lesz?

CSELESZTA Az lesz. Koszorú lesz. Hoz a szakszervezet koszorút.

RIGÓ Mér, mi volt maga? Valami főnök?

CSELESZTA Olyasmi. Illetve dobos. Szórakoztató zenész. ...

RIGÓ Ott az könnyen megy, mi? A mondén élet...

CSELESZTA Könnyen.

RIGÓ Nem ám kamukonyak, ugye? Hanem ami belefér. Egyszer élünk, nemigaz?

CSELESZTA Az is. Minden. ...Ismertem én mindenkit. Szécsi Pált. Így ült velem a Farkas Jancsi, mint maga. Pertuba. Volt élet. Pesten, Mohácson. Még az endékában is. ...Karl Marx Stadtban.

RÁSÓ Nem Lipcse? Mert a Lipcse is jó.

CSELESZTA Kelet-Leipzig?

RÁSÓ Az.

CSELESZTA Az is jó. Meg a Karl-Marx Stadt is jó. Jó volt.

RIGÓ Jó kis dédéér muffok, mi?

CSELESZTA Az is. Minden. El se képzeled azt.

RIGÓ *(Bizalmaskodva odahajol Cselesztához.)* Magának ezek *(Lindauer felé int.)* mind megvoltak, mi? ...Már hogy a fiatalabbja.

CSELESZTA Na, mit gondolsz?

RIGÓ A kismama is, mi? Látom én azt.

CSELESZTA Az nem.

RIGÓ Naná, hogy nem! Nagy franc maga, látom én. Az biztos, hogy nagy franc. ...Meg azt is látom, hogy maga tanította be a gyerekeknek azt a dolgot. Az Elemérekének...

CSELESZTA Milyen dolgot?

RIGÓ Hát a rádióval, hogy megszólal. Meg a cigarettát...

CSELESZTA *(Riadtan.)* ...Az egy bűvésztükk. Mit akar azzal?

RIGÓ Semmit. Hogy egy eléggé veszélyes dolog különben... Nyugodtan megmondhatja.

CSELESZTA Az nem veszélyes, hanem trükk.

RIGÓ Hogy teli van árammal, mi? Meg hogy ez-az csak úgy kigyullad...

CSELESZTA Lófaszt gyullad. Úgy gyullad, ahogy maga... *(Föláll, fölmeleg a gangra.)*

RIGÓ Igen? Azt még meglátjuk, Józsikám...

Huszonhatodik jelenet

(Kokker, Hamuhó, Rásó, Páparuska, Rigó, Ischlerné, Ischler)

RÁSÓ *(Kokkernek)* Maga főállásban nem rendész? Veszélyesen élni. Az jó volt.

KOKKER *(Hallgat, Rigót nézi.)*

RÁSÓ Én is voltam rendész... Az Uránál. Pisztoly, minden. Tűzparancs.
(Váratlanul "megmotozza" Hamuhót) Jó volt. Régen volt. ...Csak ilyenkor eszembe jut.

RIGÓ Milyenkor?

KOKKER Milyenkor?

RÁSÓ Ilyenkor.

RIGÓ Célozgat, mi? Megint célozgat. Hallod, Lali, mit összecélozgat nekünk ez a Karcsi?

KOKKER Hallom.

RIGÓ Szerinted mire célozgat?

RÁSÓ Semmire. Ne legyen beszarva. Most már nyugodtan ki is engedhet.

RIGÓ Majd pont magát, mi? Nem lett megegyezve? Leizzik és alászolgája.

HAMUHÓ Ha leizzik. Mert itt már, kérem, minden megtörténhet.

RIGÓ Na. De aztán mégsem történik meg minden.

RÁSÓ Nem hát. Mert mindig előbb meghalunk.

RIGÓ És aki nem?

RÁSÓ Az is.

PAPARUSKA *(A gangról.)* ...Úgyhogy nyugodtan hívhatja a kuncaftokat, Rigó úr. El vagyunk készülve magának. Olyanok vagyunk, mint a minyonok. Csak alánk kell tolják a tepsit. Maga meg a samesza. Ezt a szagot innét már nem csapja ki az isten se. A bontás se, semmi. Ha el is alszik, akkor se. Ha bezár, ha nem zár be, semmi se.

ISCHLER */Megjelenik a kapualjban, delirál, Rigót és Hamuhót hol orvosnak, hol gyámügyesnek nézi.) ...Ágybavizel a jövendőnk, gyámügyi úr. Meg tetszik vetni, mi? Nem baj. Azt én aláírom... Mondjak egy viccet?*

RIGÓ *(Nagyon ideges.) Na! Mondjon!*

KOKKER Mondjon!

ISCHLER A mauzóleumban csörög a telefon...

RIGÓ Na. Csörög. És?

ISCHLER Hát csörög. Így csinál: csrrrrrrrrr *(Köhög, röhög, csuklik.)* csrrrrrrrrrrrrrr...
...A májad kirúgom, te!

ISCHLERNÉ *(Kintről, a lakásból, fojtottan, ijedten.)* Mi van, hallod, te, hát ne vicceljél!
Hát mit csinálsz, emeld a fejedet, hallod, kisfiam!

ISCHLER ...Odaügyeljél...meg ne fulladjon... Anya csak egy van, doktor úr... Jó asszony ez, csak sok vére van. Nekem ez van farba, ez a kereszt van farba, mit csináljak... Azt úgy higgye el, az ember meg se érdemli a felfüggesztettet, amit kapott a teremtőjétől... Meg se... én mondom.
...Adjon egy injekciót! *(Leül, a tűzoltóláda mellé, elalszik, elájul, kitûnik a képből.)*

Huszonhetedik jelenet

(Mindannyian.)

ISCHLERNÉ *(Kilép az ajtón, sápadt, halk.)* Rosszul van a gyerek.

CSELESZTA Melyik?

ISCHLERNÉ Mit melyik? Az Elemér. El van ájulva. Hiába rázom. Tejezem. Na!
(Fölordít.) Hát mondom, hogy rosszul van! Hívjanak mentőt!

(Erősödik az izzás, ajtók csapódnak, a kapualjban csak Rigó, Kokker, Hamuhó és az alvó Ischler, a többiek fönt.)

LINDAUER *(Kabátban, félrészegen, sírva, sikítózva nevetni kezd, hosszú, kétségbeesett röhögőgörcs.)*

SZEVICS Hol van rosszul? *(Bemegy Ischlerékhez.)* Mutasd! Nem csak alszik? Na, Elemér, hát térj magadhoz! Alszol ugye? Hallod, hogy csak alszol? *(Rázza, pofozgatja a gyereket.)* ...Jézusom, ez tényleg meg se mozdul. Hát tiszta szürke, uramisten...

KLUMPETNÉ Hozzátok már, mit álltok ott, hát vinni kell az ügyeletre.
(Cselesztához) Mit áll, mint a lófasz, mi? Segítsen! Hívjon már mentőt!

CSELESZTA *(Rémülten.)* Hogyan hívjak? Pont én hogyan hívjak?

ISCHLERNÉ *(Kihozza karján az ájult Elemért, oldaláról lelóg a rádió.)* Az ne hívjon. Az semmit se hívjon. *(Cselesztának)* Nyúl Béla! Atyaúristen, ez meghal. *(Elindulnak lefelé, elől Ischlerné a gyerekekkel, lassan mögéje állnak a többiek.)*

ISCHLERNÉ *(A kapualjban)*...Aranka, ez mindjárt meghal nekem...

SZEVICS Dehogy hal! Ki kell vinni innen az orvoshoz!

LINDAUER ...Mindenkit... mindenkit el kell vinni az ügyeletre... Azonnal kinyitni!

SZEVICS Ne félj, most fogjuk és kivisszük.

KLUMPETNÉ Nyissa ki!

CSELESZTA Mozduljon már, hallja!

KOKKER *(Szorongatja a zsebében a pisztolyt, halálsápadt, állnak Rigóval, szorosan a kapu előtt.)* Tessék, kurvaanyád, hát kellett ez neked, mi?

RIGÓ Kuss!!!

HAMUHÓ Na! Nem hallja, hogy orvos kell? Ez nem vicc, Rigó úr! Rossszul van a gyerek.

RIGÓ Mit rosszul? Hogyhogy rosszul? Trükközik itt. Mit trükköznek az ilyesmivel? Mutassák! Majd azt én megnézem, hogy rosszul... Nem kell neki pálinkát adni. Vagy adjanak neki. Fektessék le. Gyereknek ágyban a helye. Mit kell ide az ügyelet? ...Nem közeledik! Helyén marad! Hé! Mit akarnak?

(Ischlerné és a lakók közelednek Rigóhoz.)

HAMUHÓ Azt, hogy mostan rá tetszett baszni a Rigó úrnak. A csibésziségre.

ISCHLERNÉ *(Rázogatja a gyermeket, sír, látni, hogy sokat ivott.)* Elemér! Hát mit csináltak ezek veled, Elemér. ...Olyan voltam hozzád, mint egy anya... Nem hallod? Nem hallja. Naaaa, nyissa ki azt a kurva kaput, mer lerúgom a fejit...

RÁSÓ Hallod?! Add ide a kulcsot, és tûnés innen. *(Rigónak beszél, de Kokkerrel néz farkasszemet)* Mondd ennek a patkánynak, hogy tûnés. *(Ordít.)* Na! Nem mondom még egyszer!

RIGÓ Igen? Hát így állunk? Én se mondom még egyszer. Nem adom. Senki nem megy ki innét.

KOKKER *(Remegve, kezében a pisztollyal, Rigónak.)* Te nem vagy ember, bazmeg, te egy örült vagy, én megmondtam...

RIGÓ Mit akarnak? Idefigyeljenek, emberek! Hát nem kell pánikba esni, na. Hát egy kis ájulás miatt minek mindjárt...

RÁSÓ Azt mondtam, add ide...

PAPARUSKA Ennek most vége van, Rigó. Ez nem komédia...

KLUMPETNÉ Nyitod ki azonnal, te rohadék!?

SZEVICS *(Cselesztához.)* Vedd el tőle a kulcsot, gyerünk!

LINDAUER Naaaa! Hát mi lesz már? Engedjen kiiiiiiii!!!

(Lindauer hozzávágja retiküljét Rigóhoz, Rigó Kokker mögé ugrik, az előkapja a pisztolyt, artikulálatlan üvöltés, káosz, majd a tetőponton, a pillanatnyi csendben, mielőtt tényleg történne valami, megszólal Elemér.)

ELEMÉR Nem bepisilsz, Nyuszi! Pisilni kell... *(Odabotorkál Paparuskához.)* Mi van, mit ordítóznak?

(Csend.)

ISCHLERNÉ ...Elemér!... Mit csinálsz, Elemér... Gyere ide!

RIGÓ ...Na ugye?! Nem megmondtam? ...De.

(A lakók hol Elemért, hol Rigót nézik döbbenten.)

RÁSÓ Azonnal ideadod...*(Továbbra is Kokkerral néz farkasszemet, eldönthetetlen, hogy Kokker hívja ki őt, vagy ő kíséri ki Kokkert a színről, de eltűnnek valahol a lépcsőházban.)*

RIGÓ Semmi baj, emberek. Na! Mit isznak...

(Kintről csattanás és zuhanás: valakit leütnek, néma csönd.)

KOKKER *(Lassan visszajön, ruháját igazgatja.)*

ELEMÉR *(A háttérből, rekedten, félig suttogva.)* Lelőtte. Lelőtte a Rásót...

KOKKER Elesett!!! *(Ordít.)* Elesett, a kurva anyátok!!! *(Belerúg a kapuba, rácsap a lépcsőházi áramdobozra, kialszik a villany, csak a halkuló, szűnőfélben lévő izzás világít.)* Elesett.

(Csönd.)

RIGÓ Barom. Lecsaptad, mi?

KOKKER Le. Megmondtuk, hogy nem lehet kimenni.

RIGÓ Barom. Gyerünk innen!

KOKKER Most meg mér gyerünk? Mi lesz azzal ott lenn.

RIGÓ Semmisse lesz. Az kész van. Kátrány. Hamu.

KOKKER Akkor minek kellett ez? Hogy nem mehetnek ki... a gyerekkel.

RIGÓ Csaknak. Világos? Hogy mi mennyi, annak. A hálátlanságnak.
(Inkább hallani, mint látni, hogy simán, kilincsel kinyitja a kaput.)

KOKKER Ez... Ez nem is volt bezárva?!

RIGÓ Minek lett volna? Be volt itt zárva valami? Na, ne tátsd a szád, indulás!

Huszonnyolcadik jelenet

(Ischlerné, Ischler, Paparuska, Elemér, Hamuhó, Klumpetné.)

(Ischler a tűzoltóhomok mellett, Hamuhó a kapualj másik oldalán, Paparuska a háttérben ül a földön, Elemér az ölében fekszik, a kapu sejtetően nyitva. A többiek a lakásokban ill. a gangon, ahol egyetlen villanykörte pislákol. Csak az izzás világít. Halkan, egyre halkabban pattog a cukrászat.)

ISCHLERNÉ Gyere aludni Elemér?

PAPARUSKA Hol fáj, mondjad?

ELEMÉR Seholy fáj...

PAPARUSKA Menjél szépen aludni! ...Tudsz menni?

ELEMÉR Nem megyek...

PAPARUSKA Dehogyan... Egyszer minden elalszik. ...Az ember nem angyal, hogy krémessel fűtsön, nem igaz?

ELEMÉR ...Oda nézz, tündér...

PAPARUSKA Látsz mindenfélét... Pont az...tündér...

KLUMPETNÉ *(A villanykörte alatt föláll egy hokedlire a gangon, imbolyog, Szabadság-szobrot formáz, fölemeli a két karját, s mint "pálmakalászt" tart egy piros kardigánt.)*

HAMUHÓ Klumpetné! Nem én vagyok a nyomor!

PAPARUSKA Nem baj, ha látsz... hallod?

KLUMPETNÉ Karcsi! Nézd csak, Karcsi....

PAPARUSKA Szálljál le, Rózsi! Leesel... Mindegy... ha leesel is jó. Mer az már jó, hogy itt volt az ember. Itt voltál, teli ment fénnel a szíved... Na és? Nem tilos... Hát tilos? Mér nem mondja meg, aranyom? ...Tilos, ha néha megállsz a hajnali kövön?... Nem is tudod, hogyan, miért. ...Bever a hold...mintha tévéről adnák a holdat... hideg van megint... Egy Szaratovot nem lehet csak úgy becsukni... Ha odafagysz, hát odafagysz. Ott állsz kislábosezüstben...egy szomorú, barom bicikliváz keletről... Csepel... Sok tejet kell inni...hallod, te szaros kenyérke... sok tejet...

ELEMÉR *(Hallgat, mellé teszi a Sokol-rádiót. Halkan, ki-kihagyva megszólal a Rákóczi induló.)*

(Klumpetné közben összegörnyed, kialszik fölötte a villanykörte, lassan kialszik az izzás, csak a rádió varázsszeme hunyorog, aztán az se, Rákóczi-induló se. Csönd és sötét, a kapu keretében szürkül.)

(TAPSREND)